Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 96 JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 21, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 21-го ТРАВНЯ 1997 р. Ч. 96 РІК CIV.

ЛІВІ СИЛИ В УКРАЇНІ СТАЛИ АҐРЕСИВНІШИМИ

Київ (УНІАР). — Голова Адміністрації Президента Євген Кушнарьов під час зустрічі з журналістами зазначив, що виступи у Верховній Раді представників лівих сил стали агресивнішими, особливо після того, як їм не вдалося організувати всеукраїнський страйк 18-го березня та широку маніфестацію 1-го травня. В першій акції взяло участь 87,000 людей, а в другій 23,805. В масштабах всієї України — це дуже мало. "Гістеричним" і таким, що перекручує факти, назвав Є. Кушнарьов виступ голови КПУ Петра Симоненка.

Коментуючи закон про місцеве самоврядування, на який Президент України Леонід Кучма наклав вето, Є. Кушнарьов схарактеризував закон як позитивний, у якому все ж є недоліки. Деякі положення принижують ролю територіяльних громад — первинних суб'єктів місцевого самоврядування, впроваджують совєтську систему організації рад, спричиняють перерозподіл компетенції між суб'єктами самоврядування тощо. Наприклад, стаття 25 цього закону дозволяє радам вирішувати будь-які питання, які є в компетенції місцевого самоврядування. Це приведе до того, що ради перебиратимуть собі уповноваження виконавчої влади.

Другий закон, на який накладено вето, стосується державних адміністрацій. Він обмежує конституційне право голови держави на призначення керівників державної виконавчої влади.

Прем'єр-міністер України очолить делеґацію „КУДІ'97"

Калґарі, Алта. — Прем'єр-міністер України Павло Лазаренко погодився очолити делеґацію ділових кіл та урядових провідників для участи в конференції „Канадсько-українська ділова ініціятива 1997" (КУДІ'97), яка відбудеться у Калґарі, (Алта), 15-го і 16-го червня 1997 року. Передбачається, що внаслідок цього нового торговельного почину між Канадою та Україною поширяться торговельні можливості для канадських та українських підприємців.

„КУДІ'97" — це унікальна можливість для канадських та українських кіл змінити міжнародне ділове партнерство. КУДІ'97 — це торговельно-заохочувальний почин приватного сектора.

Як захід, що поєднує ділові конференції, виставки-продажі і нагоди для нав'язування контактів, „КУДІ'97" заплановано так, щоб звести разом українські та канадські ділові кола у галузях енергетики, сільського господарства та агропромисловости і будівництва.

Передбачається, що з України та Канади в конференції візьмуть участь понад 300 відповідальних осіб приватного та урядового секторів.

„Великий потенціял для розвитку України і нещодавній поступ у переході до ринкової економіки робить цей почин своєчасним, — сказав голова ради директорів „КУДІ'97" Лоренс Декор. — 1997 рік буде важливим роком для того, щоб використати можливості в Україні".

„КУДІ'97" відбуватиметься 14—20-го червня ц. р. одночасно з заходами по всіх трьох степових провінціях, серед яких — виставка нафтогазових технологій та обладнання „ІнтерКан'97" у Калґарі, виставка „Фармерські досягнення західньої Канади" у Реджайні, Саск і конференція „Канадські будівельні вироби і будівництво'97" у Вінніпеґу, Ман. У цих заходах візьмуть участь понад 50,000 осіб, і канадці матимуть винняткові можливості нав'язати зв'язки з ключовими особами в Україні.

За дальшими інформаціями слід звертатися до адміністративного бюра „КУДІ'97", тел. (403)492-4341, факс (403)492-4967, або відвідати електронну сторінку „КУДІ'97" у мережі „Internet": http://www.ualberta.ca/~cubi/index.HTM.

Б. Клінтон хоче зближення з КНР

Вашінгтон. — Своїм виступом у понеділок, 19-го травня, перед групою керівників підприємств, президент Билл Клінтон розпочав кампанію за відновлення Конґресом упривілейованого торговельного статусу Китаєві.

Президент ЗСА уважає, що торгівля є найкращим способом для того щоб наблизити Китай до світової спільноти та забезпечити там свої інтереси, включно з демократичними ідеалами. Не зважаючи на свої погляди, Б. Клінтон свідомий того, що цим разом йому прийдеться попрацювати над тим, щоб Конґрес схвалив для Китаю торговельний статус упривілейованої країни.

У Конґресі панує досить сильне антикитайське наставлення в більшості спричинене політикою Китаю щодо людських і економічних прав. Крім того продаж ракет Іранові та непевність щодо майбутности Гонг Конгу ніяк не сприяє Китаєві. Усвідомлюючи всі ці проблеми, Білий Дім, який сподівався, що може цим разом буде можливість здобути Китаєві постійне, а не як досі однорічне, схвалення торговельного статусу упривілейованої країни без зайвого розголосу, цю думку відсунув до більш сприятливого часу. Крім того, дорадники президента Б. Клінтона турбуються ще й тим, що особисте завелике зацікавлення Президента цією справою може йому пошкодити політично через мниме замішання Китаю у передвиборчій кампанії.

(Закінчення на стор. 7-ій)

Місія Д. Росса не мала успіху

Єрусалим, Ізраїль. — Невдачею закінчилася чергова спроба Денниса Росса, представника З'єднаних Стейтів Америки на Близькому Сході, домогтися відновлення ізраїльсько-палестинських переговорів.

В останній день перебування в Ізраїлі Д. Росс провів ще дві незаплановані зустрічі з ізраїльськими і палестинськими офіційними чинниками, однак і вони не дали жодних позитивних вислідів. На думку Набіля Шаата, члена палестинської делеґації, американський посередник занадто багато уваги приділював вимогам Ізраїля і занадто мало — протилежній стороні. Н. Шаат сказав, що Д. Росс не застосував ніякого тиску на ізраїльтян, щоб змусити їх припинити будівництво жител в Єрусалимі і на західньому березі Йордану. Всупереч тому, що Білий Дім на словах засудив деструктивні пляни ізраїльтян, Д. Росс не досить наполягав, щоб змусити ізраїльського прем'єра Беньяміна Нетанягу до поступок.

Лідер палестинців Ясір Арафат був у такій мірі обурений бездіяльністю американського посередника, що відмовився від зустрічі з ним і заборонив своїм урядовцям брати участь в організованих Д. Россом переговорах про спільні дії ізраїльської і палестинської поліції.

Спостерігачі, коментуючи неуспіх місії Д. Росса, годяться в тому, що він не дістав від своєї Адміністрації ніяких конкретних інструкцій і тому мусів тільки переказувати ізраїльтянам, що кажуть палестинці, а палестинцям — що кажуть жиди.

Український космонавт полетить на американському кораблі

Гюстон. — В листопаді цього року вперше в історії на американському космічному кораблі полетить український космонавт, поінформували 16-го травня засоби масової інформації. Полковник Леонід Каденюк, який вже здійснив кілька польотів у космос, полетить на кораблі „Колюмбія", згідно з НАСА.

Ця вістка збіглася в часі із зустріччю у Вашінґтоні американсько-української комісії, яку очолюють Президент України Леонід Кучма і віцепрезидент ЗСА Алберт Гор. Обидва лідери заявили, що з американською допомогою Україна знищить всі балістичні ракети СС-24, які залишилися на її території.

Під час польоту на „Колюмбії", Каденюк має провести наукові експерименти щодо впливу невагомости на ріст і запилення рослин. Іншого українського космонавта д-ра Ярослава Пустового вибрано заступником Л. Каденюка на непередбачений випадок.

Л. Каденюк, *який працює* в Інституті ботаніки Національної Академії Наук України, став космонавтом у 1976 році. Я. Пустовий працює в Інституті магнетизму НАНУ.

Вперше про те, що український космонавт полетить на американському кораблі було проголошено в листопаді 1994 року на зустрічі Л. Кучми з президентом ЗСА Биллом Клінтоном.

Японія збільшить допомогу жертвам Чорнобиля

Токіо. — Японія пообіцяла 19-го травня, що надасть Україні нову фінансову допомогу для жертв Чорнобиля, повідомило агентство Кіодо.

Міністер закордонних справ Юкігіко Ікеда сказав своєму українському партнерові Геннадієві Удовенкові, що Токіо виділить додаткових 1.5 млн. дол. на лікування українських громадян, які постраждали в наслідок чорнобильської катастрофи. Г. Удовенко перебував у Японії 18-20-го травня з офіційною візитою.

Ю. Ікеда також пообіцяв, що Японія надасть додаткову допомогу щодо підтримання економічних реформ в Україні.

Того самого дня, згідно з УНІАР, Г. Удовенко обговорив на зустрічі з головою ради директорів провідної японської корпорації „Міцуї" торговельно-економічне співробітництво між двома країнами. Корпорація плянує поширити свою діяльність в Україні, першим кроком до чого є підписання довготермінової угоди між нею і підприємством „Укртатнафта" щодо реконструкції нафтопереробного комплексу в Кременчуці на суму 200 млн. дол.

18-го травня Г. Удовенко здійснив коротку подорож до префектури Аічі в центральній Японії, де відвідав місце запланованої на 2005 рік світової виставки в Сето.

Переслані документи М. Гельбіг пропали

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як повідомила редакцію Марія Гельбіг, про справу якої "Свобода " писала 8-го травня ц. р. в інформації "М. Гельбіг оскаржила директора 'Ауспруту' в Україні", прибувши16-го травня до суду в Івано-Франківському з метою довідатися на коли призначено розгляд судового позову М. Гельбіг до її колишнього бізнесового партнера та нині далі генерального директора фірми "Ауспрут" Анатолія Попадюка, її адвокати були збентежені, довідавшись, що з суду "пропали" 114 аркушів справи, прийнятої службовцем на прізвище Михайлишин.

Як вони припускають, надії на віднайдення документів вагою 2.5 фунта є малі.

О.Мороз пропонує змінити правильник

Київ (УНІАР). — Голова Верховної Ради України Олександер Мороз сказав, що 14-го травня працю сесії Верховної Ради заблокували не ліві сили, а праві та центристські фракції, які хочуть "переголосувати рішення" щодо усунення його з посту голови парляменту. Останні події в парляменті, на думку голови, свідчать про необхідність внесення відповідних уточнень до правильника. За словами О. Мороза, правильник не передбачає поіменного голосування під час розгляду персональних питань і, тим більше, включення таких питань до порядку денного, оскільки "це необхідна складова частина розгляду персонального питання, без якої цей розгляд неможливий".

Голова парляменту оголосив заяву депутата Володимира Бряузова з Вінниці про те, що його підпис під вимогою резиґнації О. Мороза підроблено. За дорученням голови депутатської групи "Соціяльно-ринковий вибір" Євгена Марчука заяву від усієї групи оголо-

(Закінчення на стор. 7)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЗМІНА ОБЛАСНОГО КЕРІВНИЦТВА

ДОНЕЦЬКЕ. — Голову Донецької обласної державної адміністрації Сергія Полякова звільнено з цього посту і замість нього призначено його заступника Віктора Януковича. Про це повідомив голова Адміністрації Президента України Євген Кушнарьов. Він зазначив, що С. Поляков на цій праці не знайшов себе в повному обсязі, тому йому запропонують іншу працю, де можна буде в повній мірі використати його потенціял.

ПРОГРАМА ПРИВАТИЗАЦІЇ

ЛУГАНСЬКЕ. — Обласна державна адміністрація видала розпорядження, яким зобов'язала вжити заходи для виконання програми приватизації на 1997 рік. В Луганській області протягом 1996 року приватизовано 964 об'єкти, тобто завдання з приватизації за минулий рік виконано на 110 відсотків.

КОЗАКИ ВИМАГАЮТЬ РЕЗИҐНАЦІЇ О. МОРОЗА ТА О. ТКАЧЕНКА

КИЇВ. — Генеральна канцелярія Українського Козацтва вимагає негайного усунення з постів голови Верховної Ради України Олександра Мороза та його заступника Олександра Ткаченка. Українське Козацтво протестує проти "антиукраїнської, антидержавницької політики комуно-соціялістів та червоних удільних земельних князьків" у Верховній Раді, які неодноразово спровоковували бійки. Автори заяви вважають, що створивши і підтримуючи економічну кризу в Україні, виступаючи проти Президента, ліві сили загострюють соціяльно-політичну ситуацію в державі та намагаються спровокувати громадянську війну. Українське Козацтво висловлює готовість дати відсіч усім ворогам України.

УРП ВИСТУПАЄ ПРОТИ МІЛІТАРИЗАЦІЇ КРИМУ

КИЇВ. — Українська Республіканська Партія поширила заяву з протестом проти того, що "московська воєнщина відкрито демонструє свою зневагу до волі українського народу, нарощуючи мілітаристські сили в Криму". Російська Чорноморська фльота мала близько 100 кораблів, чотири підводні човни, кілька сотень забезпеченевих кораблів. Тепер додано чотири нові кораблі, в тому числі ракетоносій на повітряній подушці "Бора". Крім того, заплановано введення в дію флагмана "Москва", нещодавно оновленого на українському кораблебудівному заводі. Це, на думку керівників УРП, засвідчує агресивні наміри Москви, яка створює додаткову загрозу національній безпеці та територіяльній цілісності української держави. УРП, яка послідовно наполягає на введенні російських військ з України до 2000 року, вимагає від керівництва держави виявити політичну волю й остаточно вирішити це питання в інтересах мешканців Криму і всієї України.

ЗМЕНШИЛАСЯ ФРАКЦІЯ КОМУНІСТІВ

КИЇВ. — Заступник голови Верховної Ради України Олександер Ткаченко повідомив, що із фракції комуністів виведено Олександра Стешенка, Михайла Чуруту і Валентина Семенюка. Таким чином фракція "Комуністи України за соціяльну справедливість і народовладдя" зменшилася і тепер має 84 особи. До фракції "Конституційний Центр" входить 56 депутатів, група "Єдність" має 36, фракція Селянської і Соціялостичної партії — 34, фракція Аграрної Партії — 31, депутатська група "Реформи" — 30, Міжреґіональна Депутатська Група — 26, фракція "Рух за народ, за Україну" — 26, група "Соціяльно-ринковий вибір" — 25, група "Незалежні" — 25, позафракційні — 42. Всього у Верховній Раді є 415 депутатів.

УГОДИ МІЖ УРЯДОМ І ПРОФСПІЛКАМИ

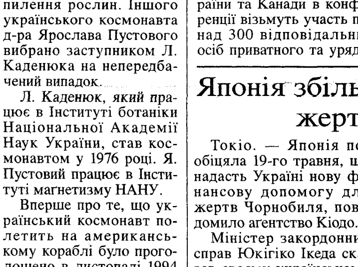
КИЇВ. — Засідання представників Уряду України та профспілок під головуванням міністра праці Миколи Білоблоцького та голови Федерації Профспілок Олександра Стояна підвело підсумки виконання генеральної угоди між Урядом і профспілковими об'єднаннями, укладеної в серпні 1995 року. Сторони відзначили, що виконання частини положень певною мірою сприяло вирішенню низки життєво-важливих проблем. Водночас залишилися невиконанними пункти щодо зняття напруження на ринку праці, створення нових робочих місць і зменшення заборгованости з пенсій, стипендій і заробітної платні. Вирішено вжити заходів для виконання цих положень і розпочати переговори про укладення нової генеральної угоди. Переговори плянується провести 27-го травня.

В. ГОРБУЛІН ЗАКЛИКАВ ЗСА ДОПОМОГТИ УКРАЇНІ

КИЇВ. — Голова Ради національної безпеки і оборони України Володимир Горбулін під час щойно завершених відвідин ЗСА, виступаючи у Вашінґтоні визнав, що "корупція в Україні існує і є головною причиною уповільнення реформ". Він закликав керівників ЗСА допомогти Україні перебороти корупцію.

Час збирати погублену спадщину слова

Джерзі Сіті, Н.Дж. (С. Миронюк) — Патріотичне виховання українських школярів та студентів великою мірою засноване на рідному слові, зокрема літератури, повній і цілісній. Але для того, щоб українська література набула цілісности, її потрібно повернути цілі епохи, „конфісковані" довгим колоніяльним пануванням чужих культур, і починати треба від давно назрілого повернення літературним пам'яткам Київської Руси статусу українських, вважає професор Київського Університету Василь Яременко.



В. Яременко і Є. Федоренко в редакції „Свободи"

Викладач історії літератури, який спільно з головою Шкільної Ради ЗСА д-ром Євгеном Федоренком уклав чотиритомову хрестоматію української літератури та літературної критики XX століття „Українське слово", зазначив під час відвідин „Свободи", що перший том до другого видання цієї хрестоматії називатиметься „Хрестоматія літератури України-Руси доби середньовіччя".

„Українське слово", надруковане в 1994-95 роках з допомогою 250,000 дол., які пожертвувала Українська Американська Асоціяція Сеньйорів Мамі, вже стало бібліографічною рідкістю в Україні. Не зважаючи на критику за певні недоліки, видання здобуло велику прихильність як звичайного читача, так і в навчальних закладах України за свою доступність викладу і повноту. Сам же укладач так висловився про чотиритомник: „Я

(Закінчення зі стор. 7)

У СВІТІ

НА 50-МУ З ЧЕРГИ ФІЛЬМОВОМУ фестивалі у Канн, у неділю, 18-го травня, найвищу нагороду золотої пальмової гілки за найкращий фільм отримали спільно японський режисер Шоґей Імамура за фільм „Вугор" і іранський режисер Аббас Кіаростамі за фільм „Смак черешні". Нагородження цих двох режисерів, — це не тільки вирізнення їхнього мистецького таланту, але також вияв сильної підтримки у їхній боротьбі проти цензури. Нагороду найкращої акторки і актора здобули Кеті Бирк і Шон Пенн; К. Бирк за гру лупцьованої дружини у фільмі „Зеро з уст", а Ш. Пенн за представлення особи невідповідального батька у фільмі „Вона така прекрасна".

ДИПЛОМАТИ І ПРЕДСТАВНИКИ угрупувань підтримки людських прав при Організації Об'єднаних Націй твердять, що у п'ятницю, 16-го травня, президент Ірляндії Мері Робінсон була головним кандидатом на Комишинера людських прав ООН. Призначенням М. Робінсон на це становище, котре також, як виглядає, підтримує Уряд президента Билла Клінтона, додало б престижу та важливости цьому недавно створеному, бо тільки в 1993 році, бюрові ООН. М. Робінсон, якій 52 роки, по фаху адвокат-спеціяліст з ділянки людських прав і конституційного права була першою жінкою, котру обрано на президента Ірляндії.

В АМЕРИЦІ

У НЕДІЛЮ, 18-ГО ТРАВНЯ, у своїй промові до випускників Стейтового університету Морґана у Балтиморі, президент Билл Клінтон, імітуючи президента Джана Ф. Кеннеді, котрий у 60-их роках кинув виклик американцям післати людину на місяць, обіцяв, що ЗСА до 10-ох років винайдуть вакцину проти хвороби АІДС. Він повідомив, що буде створено окремий дослідчий центр при Крайовому інституті здоров'я для цього завдання. Крім того президент Б. Клінтон закликав світову громадськість до спільного поборювання цієї для всього людства нищівної хвороби. Кожного року приблизно три млн. осіб заражуються вірусом, який спричинює АІДС.

АМЕРИКАНСЬКІ УНІВЕРСИТЕТИ і коледжі відзначують, що цього року вимкново чисельна кількість вербувальників з різних фірм і компаній є зацікавлені випускниками. Виявляється, що через всякі об'єднання, зменшення та звільнення з цього приводу працівників, компанії, фірми та різні установи мають велике запотребування на працівників і тому залицяються до цьогорічних випускників. Аналітики твердять, що на початку 90-их років фірми позбувалися забагато працівників і тепер з посиленням економічного росту залишилися без достатньої кількости потрібних і кваліфікованих працівників.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Чергова голосна справа

Читаючи вістки з України, ми не раз впродовж останніх років зустрічали згадки та натяки про якісь махінації у сфері нафтоґазової промисловости.

Нарешті у ч.72 з 22-го квітня газети "Голос України" з'явилося інтерв'ю голови парляментарної Комісії боротьби з корупцією і організованою злочинністю Григорія Омельченка, який розповів про перевірку діяльности українсько-англійського підприємства з обмеженою відповідальністю "Полтавська ґазонафтова компанія", створеного в січні 1994 року. Засновниками цього СП з української сторони є державні підприємства "Полтавґазпром" і "Полтаванафтогазгеологія" в особі Фонду Державного Майна України, що мають відповідно 26 і 25 відсотків акцій. З англійської сторони засновником спільного підприємства є компанія "Джей Пі Кенні Експлорейшн енд Продакшн ЛТД" (JKX), що має 49 відсотків акцій. Що це за фірма, мають з'ясувати правні органи.

З інтерв'ю довідуємося, що Головне контрольно-ревізійне управління України виявило: спільне підприємство сприяло вивезенню мільйонів долярів з України. Крім того, за рахунок полтавського підприємства оплачувалися величезні рахунки англійським партнерам, покривалися нічим не виправдані видатки. Тільки у1995 році дохід компанії мав становити понад 3 млн.гривень, отже українські партнери мали отримати щонайменше півтора мільйона гривень. Однак не отримали нічого, й нічого не сплатили до обласного бюджету. Полтавській ґазонафтовій компанії завдано шкоди на 6 млн. американських долярів. І все це в той час, коли Полтавська область має найбільшу в Україні заборгованість (37 млн.гривень) з пенсій і заробітків учителям, лікарям та іншим працівникам.

На думку членів комісії, є підстави вважати, що попередні начальники обласних управлінь СБУ та МВС генерал Борис Січиоко і полковник Микола Короткий втратили свої пости тому, що намагалися зробити ревізію. Після їх усунення спільне підприємство продовжувало безконтрольно видавати готівку українським і закордонним особам, з перевищенням норм. В тому числі на поїздки обласних керівників з дружинами на чемпіонат Европи з футболу. Закуплено застаріле імпортоване нафтоґазодобувне обладнання за великі гроші, хоча Україна має своє дешевше і якісніше.

З волі англійських партнерів, українських фахівців на підприємстві залишилося лише 85, а чужинців числиться 635. Запрошені з різних країн, вони прибували на два-три місяці, а дехто на день-два, й отримували всередньому 489 дол. і 56 центів за один день! А сотні полтавських нафтовиків і газовиків стали безробітними.

За словами Г.Омельченка, "порушуючи законодавство України, Полтавська ґазонафтова компанія користувалася двома валютними контами у двох різних банках — Креді Ліоне Україна в Києві та Приватбанку в Полтаві". Це дає змогу, маючи величезні гроші, прикидатися бідними і брати кредити. Так і робилося. Компанія у вересні 1994 року взяла кредит, еквівалентний 28,500 гривень у дніпропетровському відділі Приватбанку спочатку на 2 відсотки, а потім на 232 відс. річних. Водночас в один із закордонних банків компанія внесла депозит на 50,000 дол., які пізніше відшкодувала за кредит. В результаті Полтавському підприємству нанесено шкоди на 38,000 гривень.

Комісія виявила, що фінансову допомогу футбольній дружині "Ворскла" англійські керівники компанії Пітер Діксон, Алекс Карвер, Клер Робертс та інші погодилися надати під умовою, що керівники области зупинять ревізію, подбають про безмитне ввезення в Україну цінностей на 1.5 млн.дол., втихомирять "незговірливих" керівників Полтавської нафтоґазової компанії та спишуть надану допомогу футболістам в рахунок обов'язкових відрахувань підприємства у фонд розвитку области. І все це було виконано, а допомогу футбольній дружині гучно розреклямовано.

Таким чином в Україні розворушено ще одну голосну справу, але ніхто не дасть ґарантії, що її доведуть до логічного кінця і що вона не затихне, як і всі попередні справи подібного маштабу. Невідомо також, що робиться в інших нафтоґазових компаніях України, адже перевірено покищо тільки одну з них.

Р. Л. Хомяк

ВІЗИТА Л. КУЧМИ ПОСИЛИЛА ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНИ І ЗСА

Вашінґтон. Білий Дім. Овальне бюро. В колі сидять президент ЗСА Билл Клінтон; по його правиці — Президент України Леонід Кучма. Далі, праворуч від Клінтона — віцепрезидент Алберт Ґор, державний секретар Меделин Олбрайт, амбасадор Вілліям Міллер, амбасадор Юрій Щербак, віцепрем'єр-міністер Сергій Тигипко, секретар Ради державної безпеки й оборони Володимир Горбулін і міністер закордонних справ Геннадій Удовенко (він найближче до свого Президента). Поза цим колом сидять і стоять перекладачі й дорадники обох сторін.

Так починалась чергова зустріч президентів України й Америки у п'ятницю під вечір, 16-го травня.

Праця Міждержавної комісії

Президент Клінтон: „Мені дуже приємно знову мати Президента Кучму у Білому Домі". (Це вже друга робоча візита тут українського лідера продовж 15-ох місяців; на світі є чимало лідерів, які все ще чекають на своє перше запрошення до цієї надто імпозантної кімнати). „З'єднані Стейти високо оцінюють своє партнерство з Україною і вважають, що ми не можемо мати успішної, неподільної, демократичної Европи без успішної, демократичної, процвітаючої України. Я вдячний Президентові Кучмі й віцепрезидентові Ґорові за зусилля, які вони вклали в працю їхньої Міждержавної комісії; вони розповідять про досягнення комісії на пресконференції".

Президент Кучма: „Мені приємно було почути слова пана Президента ЗСА про те, що не може бути безпеки в Европі без процвітаючої економічно України. Так якраз в цьому напрямі ми працювали з паном віцепрезидентом і я повинен сказати, що ми добре працювали".

Далі йшли розмови за закритими дверима Овального бюра, а згодом Президент України і віцепрезидент ЗСА з'явились на пресконференції і насамперед церемонно підписали наслідки праці Комісії Кучма-Ґор — два документи. Перший з них — це спільна заява на сім з половиною сторінок; другий — спільна ініціятива у справі реформи ґазового сектора України. Ця ініціятива бере до уваги важливий стан майна України, якою являється система ґазопроводів, але яка потребує великих інвестицій, щоб її оновити і поширити, і таким чином забезпечити Україну надійним постачанням ґазу з різних джерел — „збільшити енерґетичну безпеку України", — як сказано в документі.

А спільна заява — це наслідок шестимісячної праці чотирьох комітетів Комісії Кучма-Ґор і їх груп, себто кількох десятків урядовців обох країн. Остаточний текст заяви був погоджений на вашінґтонській зустрічі повної комісії.

У семисторінковій заяві мова йде про дальші ходи у військовій співпраці між Україною і ЗСА, про глибшу співпрацю проти розповсюдження ядерної зброї у світі, про американсько-українське співробітництво у галузі мирного використання атомової енерґії, конкретно про працю над угодою, яка дозволить ЗСА продавати Україні ядерні реактори для продукції електроенергії, про поліпшення клімату в Україні для закордонних інвестицій і торгівлі та про систему розв'язування спорів між інвесторами і їх партнерами та урядовими чинниками, про поліпшення сільсько-господарського сектора в Україні при допомозі американської сторони.

Як сказав на пресконференції віцепрезидент Ґор: „Ми також накреслили стратегію знищення перепон торгівлі й інвестицій для того, щоб ділові кола могли розвинути партнерства, які даватимуть кращі вироби і краще затруднення громадянам обох наших держав".

Вдала візита

Президент Кучма схарактеризував робочу візиту до Вашінґтону (14-16-го травня), головною ціллю якої було відбути засідання комісії, як владу і плідну. „Зроблено ще один важливий крок на шляху поступального розвитку дружніх українсько-американських відносин, — сказав він кореспондентам. — Підсумки візити підтвердили обопільне зацікавлення сторін у поширенні та поглибленні взаємної співпраці в усіх сферах, скріплення принципів нашого стратегічного партнерства конкретними діями".

Президент Кучма також сказав, що вважає „цінним і повчальним досвід З'єднаних Стейтів у будівництві справді демократичної, економічно-потужної держави".

Далі він згадав зустрічі, які мав в ході дводенних відвідин Вашінґтону: крім розмов з президентом і віцепрезидентом ЗСА, він зустрівся з президентом Світового банку Джеймсом Вулфенсоном, директором-розпорядником Міжнародного валютного фонду Мішелем Камдессю, з сенаторами й членами Палати Репрезентантів.

„Корисними в пляні дальшої розбудови торговельно-економічних відносин, стали для нас зустрічі з президентами впливових американських корпорацій і компаній", — сказав на пресконференції український Президент. Ця зустріч відбулася 15-го травня в офіційній резиденції для високих гостей Блейр Гавз. На ній було біля 30 керівників таких фірм, як Кока-Кола, Дрессер, Вестінґгавз, Боїнг, Марс, Дженерал електрік, Дір, Кейс і Дженерал моторс.

Стратегічне партнерство

„Проведені переговори", — сказав кореспондентам Президент Кучма, — „ще раз переконали мене в широких можливостях співпраці між Україною та ЗСА. Переконаний — українсько-американське стратегічне партнерство надалі розвиватиметься на засадах дружби та взаємного довір'я в інтересах народів обох країн".

І ще на пресконференції впало запитання, — що з дальшою американською допомогою Україні, бо деякі члени Конґресу збирались скоротити або й скасувати її в наслідок пресових повідомлень про корупцію. Президент Кучма і його помічники розмовляли про це з членами Конґресу і Уряду під час візити. А відповідь на запитання Президент Кучма дав таку:

„По сьогодні не відкинена жодна програма співпраці між Україною й Америкою. А надалі, допомога ЗСА й міжнародних фінансових організацій в першу чергу залежить від того, як Україна буде виконувати свої зобов'язання".

Андрій Попо*

УКРАЇНЦІ В РОСІЇ

II

Характерною ознакою є те, що більшість українських громад в Росії все ще перебувають в стадії організаційного становлення. Кількість активістів, як правило, невелика. Високий рівень розпорошення місць компактного проживанням, значна відстань між осередками, відсутність добре налагодженого зв'язку між ними, слабий фінансово-економічний стан громад, а іноді й непрості стосунки голови ОУР з головами громад створюють труднощі в справі координації діяльности українських товариств з боку ОУР. При цьому значній частині організацій притаманні внутрішні непорозуміння серед активу, що нерідко приводить до розколу вже існуючих організацій і створенню нових. Скажімо, в невеликому містечку Приморського краю — складовій частині правдивого Зеленого Клину — Спаську-Дальньому нині діють два об'єднання: „Зелений Клин — Україна" (голова Богдан Сисан) та „Зелений Клин — Черемош" (голова Анатолій Яремчук). Всього ж в Примор'ї з різною мірою активности діють п'ять громад, крім двох вже названих, — Товариство Української Культури Приморського краю у Владивостоці (голова Володимир Лященко), Товариство Української Мови та Культури в Уссурійську (голова Ольга Сергеєва) та Українське Товариство „Веселка" (юридичного статусу не має) в місті Большой Камель (голова Надія Малих). До об'єктивних причин деякого спаду активности українських громад можна віднести як складне соціяльно-економічне становище в країні перебування, що змушує більше часу витрачати на роботу, так і переїзд багатьох активістів в Україну. Соціологічне дослідження, проведене 1992 року в Приморському краї науково-дослідною компанією „ЄСПИ Ко" (Владивосток) на замовлення Товариства Української Культури Приморського краю, показало, що 18.1 відс. опитаних виявили бажання переїхати в Україну, при чому 15.3 відс. з них заявили, що переїдуть при будь-яких умовах.

Все це помітно ослаблює потенціял російського українства та, певною мірою, пояснює набагато менші в порівнянні з потенційними можливостями результати його діяльности.

Водночас спостерігається тенденція більш ефективної діяльности українських громад в автономних республіках РФ, зокрема таких, як Республіка Башкортостан, Саха (Якутія), Комі, Карелія, у порівнянні з іншими місцями проживання українців.

Це можна пояснити як авторитетом керівників громад, які, як правило, працюють в органах державної влади, так і певними позитивними відмінностями в становищі реґіональних урядових установ щодо задоволення національно-культурних потреб українців від становища федерального уряду. Окремі українські організації (республіка Башкортостан, Республіка Саха, Тюменська та Челябінська області) стають ініціяторами укладення угод про співробітництво їх реґіонів з Україною, реґіональних програм розвитку української культури і освіти. Не менш важливим є здобутий досвід участи організацій в проведенні виборів до місцевих та федеральних органів влади (як, наприклад, активна участь у виборах губернатора Тюменської області), проведення таких культурно-мистецьких заходів, як дні української культури та фестивалі, курси вчителів-україністів тощо.

Однак, на жаль, зона активного впливу українських організацій при цьому залишається нерідко звуженою одним і тим самим колом учасників. Багатющий потенціял українства в різних сферах духового життя, органів державного управління, підприємницьких структурах тощо залишається невикористаним.

Зауважується й соціяльну неоднорідність українських громадян. Так, наприклад, у складі національних товариств Москви, Санкт Петербурґу, Волгограду, Новосибірська, Томська, Владивостоку переважає інтеліґенція, глибоко зацікавлена питаннями розвитку національної культури, звичаїв та традицій українського народу, тоді як українські громади Сибіру, Уралу та Далекого сходу об'єднують у своїх лавах передусім робітників, почасти ділових людей, які віддають перевагу у своїй діяльності економічним зв'язкам і проблемам, що з цим пов'язані.

Як відомо, відсутність законодавства у сфері забезпечення прав національних меншин була характерною для Росії всіх часів. До останнього часу практично єдиним документом у цій сфері була конституція, положення якої носили скоріше декляративний характер, ніж були наповнені справжнім змістом. І лише тепер розпочався процес формування відповідної законодавчої бази. Що ж вона являє собою сьогодні?

а) Конституція Російської Федерації 1993 року, яка проголошує право кожного „користуватися рідною мовою, вільно обирати мову спілкування, виховання, навчання і творчости" (ст. 26), „вільно шукати, отримувати, передавати, виробляти і поширювати інформацію" (ст 29), ґарантує право „на збереження рідної мови, створення умов для її вивчення та розвитку" (ст. 68), а також „рівність прав і свобід незалежно від... національности, мови, походження" (ст. 19).

б) Закон „Про мови народів РСФСР" (25-го жовтня 1991 року), яким передбачено створення системи виховання та освіти мовами народів РСФСР (ст. 2), випрацювання державних програм збереження та розвитку мов народів РСФСР, сприяння видавництву літератури, фінансування наукових досліджень, створення умов для використання мов в засобах інформації та інше (ст. 7).

в) Закон РФ „Про освіту" передбачає: „Право громадян на отримання освіти рідною мовою забезпечується створенням необхідної кількости відповідних освітніх закладів, клясів та груп, а також умов для їх функціонування" (п. 2 ст. 6).

г) 17-го червня 1996 року набрав чинности закон „Про національно-культурну автономію", яким „визначаються правні основи національно-культурної автономії в РФ, створюються правні умови взаємодії держави та суспільства для захисту національних інтересів громадян Росії в процесі вибору ними шляхів та форм національно-культурного розвитку", а 15-го липня 1996 року указом президента РФ ч. 909 затверджено „Концепцію державної національної політики Російської Федерації".

Продовження буде

*Автор статті є начальником Управління в справах української діяспори в Державному комітеті в справах національностей та міґрації.

Надія Світлична

Україна на перехресті Сходу і Заходу

Серед науково-культурних подій, що відбуваються в Ню Йорку в другій половині травня ц. р., чи не найбільше зацікавлення української громади викликають публічні виступи визначного історика-візантолога з Гарвардського університету Ігоря Шевченка. Один із них тісно пов'язаний із виставкою „Слава Візантії" в Метрополітальному музеї: професор І. Шевченко виступатиме з доповіддю на симпозіюмі, влаштованому 25-го травня в рамках програм цієї виставки.

Цій події передуватиме, може, менш маштабна, але не менш важлива в контексті популяризації науки — виступ І. Шевченка в Українському Музеї в п'ятницю, 23-го травня, у зв'язку з виходом його книжки „Ukraine between East and West" („Україна між Сходом і Заходом"). Тему своєї беседи-зустрічі із слухачами в Українському Музеї в Ню Йорку проф. І. Шевченко визначив так: „Україна і Візантія. Декілька думок про візантійські впливи на українську культуру".

Формування національної свідомости українців від давнини до XVIII сторіччя становить стрижень наукових досліджень відомого у світі візантолога І. Шевченка, сконденсованих у серії з 12 нарисів книжки „Ukraine between East and West". В основу книжки автор поклав свої лекції, читані в Гарвардському університеті в 70-их роках; п'ять із них опубліковано вперше.

Київська Русь, якій судилося бути на перехресті між Сходом і Заходом, узяла від Візантії християнство, а разом із ним зразки високо розвиненої літератури та мистецтва, переплавивши їх із власними традиціями та обороняючи свій світогляд від асиміляційного тиску і надмірних впливів Заходу (через посередництво Польщі). Створенню національного обличчя України, своєрідної української ідентичности сприяла діяльність її визначних особистостей, серед яких важливе місце належить Київському Митрополитові Петрові Могилі (1596-1647).

Наукову збірку І. Шевченка закінчує його нарис „Зростання національної ідентичности до 1700 року". „У 1700 році, — пише дослідник, — українська культура і свідомість розвинулася до такого ступеню, що вони могли, спільно з фольклором, стати основою національного відродження в XIX ст. Не тільки українська еліта, а й її неукраїнські сучасники визнавали, що жителі України, чи пак Малоросії, відрізнялися мовою, культурою і навіть політикою від їхніх польських, литовських або московських сусідів".

Проф. І. Шевченко — творець образу України в американській і загалом у західній науці. Його можна було б назвати одним із найвизначніших українців — корифеїв американської науки, поряд із І. Лисяком-Рудницьким, Ю. Луцьким, О. Пріцаком і Ю. Шевельовим, що — ніби пальці однієї руки. Кожен із них вирізняється не лише творчим почерком, науковим стилем, предметом наукових зацікавлень, а й навіть віком, біографіями тощо. Скажімо, на відміну від інших названих вище колеґ, проф. І. Шевченко народився поза Україною — в польському містечку Радосьць (він — син великої Петлюрівської еміґрації).

Чи може він керуватися в своїх наукових дослідженнях національно-патріотичним компасом? Певно, що міг би, адже він поділяє визначення свого колишнього студента, а сьогодні ректора УВУ Мирослава Лабуньки, що він є одним з них. Але І. Шевченко керується іншим „компасом". Він, за власним виразом, „ховає до кишені" свою любов до України, бо переконаний, що національної науки немає. І він творить просто науку, визначаючи кожному належне історичне місце.

На підставі ґрунтовного вивчення відповідних джерел, історик твердить (зокрема, в нарисах 8, 9 і 11), що попри зміни політичної влади на території сучасної України, включно з Києвом, між XII і початком XVIII століть, мова і культура розвивалися природно, аж доки цей природний процес уможливив виступи України зі своїми національними вимогами. Подібно до Київської Руси, що була джерелом розвитку української культури, культуру сучасної Росії живили традиції Володимиро-Суздальського князівства.

Хоча такий висновок іде врозріз із усталеною концепцією російської історіографії про Київську Русь як „колиску трьох братніх народів", науковий світ, включно з російськими історикам, шанує професора І. Шевченко як провідного сучасного візантолога. Так, зовсім недавно його обрали членом Російської академії гуманістичних досліджень.

Самий лише перелік наукових досягнень проф. І. Шевченка не вміститься в газетній статті, бо тільки бібліографія його публікацій 1938-84 років, вміщена в науковому збірники „Okeanos" з нагоди його 60-літнього ювілею, займає 19 сторінок. Тож назвемо лише деякі його наукові пости І. Шевченко — професор-емерит катедри візантійської історії і літератури „Дамбартон овкс" при Гарвардському університеті. Він голова Міжнародного товариства візантійських студій і член Американської академії наук, Американського філософічного товариства, Національної Академії Наук України, Британської академії, Товариства „Болляндістес", Академії Понтоніяна, Австрійської академії наук та інших наукових організацій. Проф Шевченко — редактор-засновник журналу „Гарвардські українські студії" і член редакційних колеґій Corpus Fontium Historiae Bystoriae та Corpus des Astronomes Byzantins.

Особливою гордістю українців в Америці є також роля І. Шевченка в заснуванні Українського Наукового Інституту Гарвардського університету.

І ще кілька слів про книжку „Ukraine between East and West". Вона започаткувала серію могографій Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика при Канадському Інституті Українських Студій, що має на меті сприяти виданню нових дослідницьких праць, підручників, джерельних матеріялів і перекладів клясики історичної науки.

Книжку, збагачену бібліографічними примітками, 15-ма хронологічними таблицями і чотирма картами, можна буде придбати, оминувши поштові витрати під час авторської зустрічі в Українському Музеї в Ню Йорку 23-го травня ц. р. о год. 6:30 вечора.

ПРОТОКОЛ 33-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в приміщеннях готелю „Pittsburgh Hilton & Towers" в Піттсбургу, Пенсильванія — від п'ятниці 6-го до вівтірка 10-го травня, 1994 р.

(7)

Звіт головного контролера Степана Гавриша

Продовження

Треба згадати і про те, що в січні 1990 року принято на працю Юрія Дранса для створення „професійного Відділу". А що того року відбувалась 32 Конвенція УНСоюзу в Балтиморі, то його запрошено дати доповідь-інформації делеґатам, як „продавати союзовий товар". Але по короткому часі і п. Дранс не маючи успіхів мусів покинути добре плачену працю — понад 40,000 долярів.

Зараз директором професійних організаторів є Боб Кук, якого Екзекутивний Комітет заанґажував на цей пост 1991 року. Тоді він мешкав в околиці Джерзі Сити, а зараз мешкає в Вермонті і тим самим комунікація із канцелярією Союзу і кошти доїзду є коштовні, як також й платня. Про це заподам дані під час Конвенції.

Аналізуючи працю „професійного Відділу", почавши від Олександра Данька, є лише ствердженням фактів. Знаємо, що в кожній ділянці будь-якої праці проби-експерименти незавжди вдавалися. Але наші експерименти є дуже коштовні і якщо згідно із звітами головного касира Олександра Благітки наш Союз із надвишки капіталу — резерви від 1989 року із $20,841,727 дійшов під теперішню пору до 12,515,296 долярів, втративши за цей час таку поважну суму, як 8,332,431 долярів — майже 40%, то треба добре застановитися, де шукати причини.

Моя союзова праця

Крім того, що я є головним контролером, очолюю як голова Метрополітальну Філядельфійську Округу, яка в передконвенційному році придбала 245 нових членів і тим самим в 100-річчя Батька Союзу стала 30-ий раз чемпіоном, здобувши за цей час, на протязі кожного року найбільше число членів між всіма союзовими Округами. За цей час здобуто 13,521 нових членів.

За ту жертвенну працю на протязі 30-ти років, як голова висловлюю цим самим мою щиру сердечну подяку всім Відділовим урядовцям — секретарям за гармонійну і родинну співпрацю, без якої не було б чемпіонства, за що ми всі є горді. Спеціяльно дякую й ґратулюю голові Контрольної комісії Василеві Пастушкові за придбання від 1982 року до 1993 року 700 нових членів, без яких не було б чемпіонства. Також щира подяка для пані Христини Фуґи-Ґербеги за придбання 33 нових членів.

Від 1953 року я є членом Управи 83 Відділу ім. Івана Франка, сповняючи обов'язки голови-секретаря. За цей час збагатив Відділ сотнями нових членів, тим самим 33-ій раз став членом Клюбу Заслужених Організаторів, до якого належу від 1960 року і тим самим залишився одиноким членом на протязі 33 років. За цей час придбав для Союзу майже дві тисячі членів.

Моя громадська праця:

Працюю для Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) як екзекутивний директор, голова Центрального Комітету Дрогобиччини, землі Івана Франка, член Екзекутиви УККА, член Товариського Суду Головної Управи Самопомочі, заступник голови Відділу Самопомочі у Філядельфії, голова Товариського суду УСОредку „Тризуб", член Контрольної комісії 6-го Відділу ООЧСУ у Філядельфії, член Управи Відділу УККА у Філядельфії і заступник голови Товариства Ценко — Добро Творити.

Рекомендації:

В останніх роках завмер контакт між канцелярією Союзу та Округами і Відділами тому пропоную новообраній Екзекутиві привернути систему платних обласних організаторів українців (двомовних). Коли будуть обласні організатори, буде контакт із секретарями Відділів, буде пожвавлена організаційна праця. Практика виказала, що тої ділянки не виконають професійні організатори та ще й не українці.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
(Стан з 31-го грудня 1993-го року)

Департамент Молоді

Кляса			Число членів
Кляса	1	Т-16	59
Кляса	2	P-70	55
Нові кляси			
Кляса	E-18		1,753
Кляса	E-20		1,975
Кляса	E-65		250
Кляса	E-65-SP		553
Кляса	P-20		2,744
Кляса	P-65		166
Кляса	TP-65		1,079
Кляса	W-SP		516
Кляса	W		41
Кляса	T-23		272
Кляса	UL		8
Разом активних членів			**9,471**
Члени на випл. забезпеч. і на безпл. продовж.			**7,806**
Усіх членів департ. молоді			**17,277**

Департамент Дорослих

Кляса	Число членів
Кляса 1 - Старий рід забезпечення	5
Кляса 0 - P-70	14
Кляса T	273
Кляса W	7,597
Кляса W-SP	532
Кляса P-20	4,797
Кляса E-18	14
Кляса E-20	4,026
Кляса E-65	1,454
Кляса E-65-SP	260
Кляса P-65	673
Кляса DP-60	112
Кляса DP-65	611
Кляса T-5	150
Кляса T-10	487
Кляса DT-30	7
Кляса ART	20
Кляса UL	50
Кляса ADD	5,339
Разом активних членів	**26,421**
Члени на випл. забезпеч. і безпл. продовженні	**20,155**
Усіх членів Департаменту дорослих	**46,576**
Разом усіх членів 31-го грудня 1993 року	**63,853**

КАНАДА
НОВІ ЧЛЕНИ В КАНАДІ В 1992 і 1993 РОКАХ

	1992	1993
Молодь	57	31
Дорослі	43	48
Акцидентові грамоти	15	18
Разом	115	97

ЗВІТ З ПЕРЕВІРКИ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНС
ЗМІНИ В АКТИВНОМУ ЧЛЕНСТВІ ЗА 1993 РІК

Стан активних членів з 1-го січня 1993 р.	37,346
Нові члени приєднані в 1993 році	1,491
Разом	**38,837**
Втрати членства у 1993 році:	
Суспензи	+ 571
Грошові звороти	+ 700
Виплати за Е грамоти	+ 796
Сплачено вкладки за Р грамоти	+ 901
Смертні виплати	+ 955
Інші втрати	+ 164
Разом втрати	**2,945**
Стан активних членів з 31-го грудня 1993 року	**35,892**

АКТИВНІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1.1993 р.	Стан членів з 12.31.1993 р.	Прибуток або втрата
Молодь	9,702	9,471	- 231
Дорослі	22,192	21,082	- 1,110
Грамоти АДД	5,452	5,339	- 113
Разом	**37,346**	**35,892**	**- 1,454**

ВСІ ЧЛЕНИ

	Стан членів з 1.1.1993 р.	Стан членів з 12.31.1993 р.	Прибуток або втрата
Молодь	17,451	17,277	- 174
Дорослі	42,370	41,237	- 1,133
Грамоти АДД	5,452	5,339	- 113
Разом	**65,273**	**63,853**	**- 1,420**

СТАН ЧЛЕНІВ ТА ЇХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З 31-го грудня 1993 р.

	Число членів	Їх сума забезпечення
Молодь	9,471	$28,207,156
Дорослі	21,082	63,938,969
Акцидентові грамоти	5,339	26,695,000
Молодь на виплачен. забезпеч. і на безплатному продовженні	7,806	8,225,530
Дорослі на виплачен. забезпеч. і на безплатному продовженні	20,155	21,706,523
Разом усі члени	**63,853**	**$148,773,178**

ПОРІВНЯННЯ СТАНУ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ РОКІВ 1992 і 1993

	Стан членства з 12.31.1992 р.	Стан членства з 12.31.1993 р.	Прибуток або втрата
Молодь	1,060	1,010	- 50
Дорослі	2,198	2,093	-105
Акцидентові грамоти	897	857	- 40
Разом активні члени	4,155	3,960	- 195
Грамоти на виплачен. забезпеч. і на безплатному продовженні	1,092	1,116	+ 24
Разом усі члени	**5,247**	**5,076**	**-171**

Звіт головного контролера Тараса Шмаґали



This 100th Anniversary Convention Report conveys to you, the Delegates to the 100th Anniversary Convention, my activity during my four year term as a Member of the Auditing Committee. Although this is my seventh full term on the Supreme Assembly, it is my first term on the Auditing Committee. The report will follow a slightly expanded outline which I have used since becoming a member of the Supreme Assembly.

A. Activity for the Ukrainian National Association
B. Civic Activities
C. Results of Audits Conducted
D. Comments for the Good of Our Association.

A. ACTIVITY FOR THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

1. President Branch 358 - Lviv - Cleveland, Ohio.
2. Participated in all meetings as a Director of the UNA Urban Renewal Corporation.
3. Participated in all meetings of Cleveland and Youngstown District Committee.
4. Participated in all meetings of the Supreme Assembly.
5. Participated in all but one meeting of the Auditing Committee.
6. Member of the UNA Scholarship Committee.
7. Continued contact with president Ulana Diachuk and Director Eugene Iwanciw as a volunteer advisor in the operation of the UNA Washington Office.
8. Represented our Association at Annual Meetings of the Ohio Fraternal Congress.
9. Participated in planning and start-up of the UNA Sales Office in Parma, Ohio.

B. CIVIC ACTIVITIES

1. Currently Executive Vice-Chairman of the Cuyahoga County Republican Executive Committee.
2. Secretary-Treasurer, Ohio Public Transit Association (1992-1993).
3. National Chairman - Ukrainian Americans for Bush/Quayle (1992).
4. Vice-Chairman, Board of Directors, Kashtan-Ukrainian Dance Company (1990-1992).

C. RESULTS OF ADITS CONDUCTED

I participated in all but one audit conducted by the Audit Board. I specifically concentrated in the areas of The Weekly and Svoboda with some consideration of the Finance Department and Sales Department.

1. The Weekly and Svoboda

A. Equipment and Physical Plant – During my very first audit report I emphasized the importance of upgrading the physical equipment used to produce our English and Ukrainian newspapers. I placed particular emphasis on additional printing equipment which would enable us to expand The Weekly from 16 to 24 pages. That equipment was installed at the end of 1992 and has given our Weekly editorial staff much more flexibility in the presentation of timely news items. It has given our news department the ability to place advertising without infringing on the editorial content of the newspaper. The second facet of the equipment upgrade was the installation of a new computer system. The system, installed in late 1992 and early 1993, is now totally operational. It enables the well trained Weekly staff to produce the paper "ready to print" with the ability to make last minute changes. Unfortunately Svoboda is still not using the new computer system. Svoboda continues to use an antiquated, labor intensive system. Every effort should be made to convert the Svoboda make-up process to the new computer system as soon as possible.

B. Cost and Operation – The Ukrainian National Association spends over $1 million per year subsidizing the publication of The Weekly and Svoboda. This subsidy has become a major drain on the assets of the Association. Every effort should be made to reduce this subsidy in order to minimize its effect on the long term financial health of the Association. It is important that we approach this "cost reduction" effort in a strict businesslike manner. In this regard I will discuss the effort as follows:

(1) Cost Accounting
(2) Printing
(3) Management

(1) Cost Accounting – Currently the budget and accounting for The Weekly and Svoboda are commingled. We cannot, with present procedures, accurately determine the actual cost of producing an issue of The Weekly or Svoboda. It is imperative that, as we look at such possibilities of cutting the number of days we publish Svoboda, we know exactly what impact this action will have on the cost reduction effort. We can only do this by updating our accounting procedures.

(2) Printing – For years we have operated our own printing plant which prints The Weekly and Svoboda. As I have discussed, we now have a totally modern computer system which enables our editors to produce a camera ready newspaper which then goes to a printing press to be produced in volume. As we look at our cost reduction effort, we should seriously consider whether we should be in the printing business at all. In recent years there has been a technical revolution in the printing business. Many large printers have purchased equipment which actually makes the printing process less expensive. It may well be in our best interest to go to an outside printer to actually print The Weekly and Svoboda.

(3) Management – In my past reports I have strongly emphasized the need to reorganize the management of The Weekly and Svoboda. The editors of both our newspapers need more control of the day-to-day operations. Given a new accounting system, they should then be held responsible for both the content and cost of their product. In addition to the new accounting system, a budget based on goals and objectives should be developed by the editors and their managers. This budget would then be controlled by the individual editors. Increases in advertising and circulation would be credited to individual Weekly and Svoboda accounts. A yearly evaluation of the editors would be conducted based on the goals and objectives accomplished and the ability of them to stay within their budget. I will have more to say about evaluation of our employees in the Comments for the Good of Our Association. Once again, I point out that it is practically impossible for our president to deal directly with every aspect of our Association. This includes The Weekly and Svoboda. Our Association should appoint a publisher who would oversee the operation of The Weekly and Svoboda and its subsidiaries. Perhaps these duties should be assigned to the newly to be created position of Fraternal Director – an issue which will be discussed at our convention.

Although I am not qualified to comment on the editorial quality of the Svoboda, I will continue to say without question that The Weekly is the best newspaper of its type produced in the United States and Canada. Not only is it serving our Ukrainian-American and Ukrainian-Canadian community, it has become an important source of information for the governments of the United States, Canada and Ukraine. I think these important points should be considered when we enter our "cost reduction" process.

2. Sales Department

Since Ohio was one of the first states to totally approve our new product line, the Executive Committee decided to establish a full-time sales office in the Cleveland area. At the request of our President, I was able to find a location in the heart of the Ukrainian-American community in Parma. Working with Dr. Zenon Holubec, plans were developed for the office and remodeling was completed in December of 1993. The office has been staffed by two full-time professional sales people through the efforts of our National Sales Manager, Bob Cook. This professional sales staff has blended well with our Cleveland and Youngstown area branch activists and an excellent relationship of support and cooperation is developing. The new products now available through our organization and the cooperative spirit between our branches and the professional sales people will prove to be the organizational salvation of our Association.

3. Finance Department

Personal review of the reports of our Finance Department and more importantly discussions with our outside auditors indicate that our Finance Department is operating on a sound basis. As I have said throughout my term on this Auditing Board, no one on our current board has the professional background or, for that matter, the time to perform the functions which are conducted by our outside auditors. If we are ever fortunate enough to have a C.P.A. elected to the Auditing Board, perhaps that individual could spend some effective effort on this Finance Department. However, I think that future Auditing Boards must develop a much closer relationship with the outside auditors and depend heavily on them to develop their course of action throughout their 4 year term. I will discuss this in more detail in my Comments for the Good of Our Association. A financial issue which I have mentioned in previous reports deals with the development and approval of the Association's budget. I see the approval of that budget by the Supreme Assembly as one major responsibility of the Supreme Assembly. Currently the calendar year budget is presented to the Supreme Assembly for their approval at the annual meeting in May –a full 5 months after the budget has gone into effect. This is not taking either the budget or the process of approval very seriously. I think this process must be reviewed by our next Supreme Assembly and appropriate changes, such as a working Financial Committee of Auditors and Advisors, should be considered.

D. COMMENTS FOR THE GOOD OF OUR ASSOCIATION

1. Role of the Board of Auditors – During my term as an Auditor, I have, in all of my reports, commented on the need to clarify the responsibilities of the members of the Auditing Board. Instead of dwelling on what should have been during the past 4 years, I am going to comment on what I feel should happen during the next 4 years. One of the suggestions of the Constitution and Bylaws Committee was to simplify the constitution and supplement current language with separate handbooks governing various facets of our operation. Such a handbook should be the first project of our next Auditing Board. Instead of starting out with the attitude that this is what we do because "we always did it that way," it should be supplanted by the aforementioned handbook which should clearly outline the duties and responsibilities of the UNA auditors. In all my activities as an Auditor, I stressed the importance of building a relationship between the outside auditors and our internal Auditing Board. Although we had one brief meeting with the outside auditors several years ago, it was not until our last meeting in March of this year that we were able to start such a relationship. Our new outside auditor, John Scott, reviewed with us his findings in the 1993 audit and shared with us his thoughts on the duties of an effective UNA internal Auditing Committee. I will not burden you with the details of his recommendations. Suffice to say that I feel it is an excellent start as an outline for the auditors handbook. The first meeting of our new committee, which will be elected at this convention, should be devoted solely to a working session with Mr. Scott. This session will not only be the start of establishing the auditors handbook, but also a training program for new and old members of the Auditing Board. Following this first meeting, the Auditing Board should have established a plan of action for the next 4 years. Based on that plan of action, they should request a specific budget to be considered by the Executive Committee and approved by the Supreme Assembly.

2. Policy Handbook – During this term as Auditor, it has come to my attention that there are many unwritten policies generally referred to as "that's the way it's always been" and few, if any, written policies especially in the personnel area. It is imperative that during the next 4 years the Executive Committee –the individual full-time officers of our Association – should evaluate and establish a written policy manual for the employees of UNA. As an example, at a generally accepted time frame annual increases are given but nowhere is there a formal appraisal system for employees which could be tied into the salary increases. No place is any of this in written form. I have made it increasingly clear that I do not feel that the members of the Auditing Board or the Board itself should play any role in the day-to-day operation of the Association and certainly not in the area of salary administration. I do feel that the Board should have a role in approval and oversight of the basic policies of the Association and the need for such policy to be formalized.

In conclusion, I would like to thank my fellow members of the Auditing Board for their cooperation and at times tolerance in considering some of the relatively strong positions I have taken throughout these 4 years. I would also like to thank our Executive Team – Ulana Diachuk, Al Blahitka and Walter Sochan – for their continued cooperation and support. My thanks to Roma Hadzewycz, editor of The Weekly, for her fine cooperation during the auditing process and to Eugene Iwanciw of the Washington Office for asking and listening to my advice and council. I have been honored to serve on the Supreme Assembly and certainly honored to be part of this 100th Anniversary celebration.

Звіт головної радної Теклі Мороз



На початку, складаю щиру подяку шановним делеґаткам і делеґатам 32 Конвенції УНС за перевибір мене на головну радну.

Доручені мені обов'язки я стараюсь виконувати сумлінно, якнайкраще для добра нашої заслуженої устано ви Українського Народного Союзу та всього членства.

Моя діяльність у чотирьох звітових роках: кожного року я брала участь у засіданнях членів Головного Уряду й працювала у чотирьох Комісіях. Брала участь у похороні дир. Канадського Представництва УНСоюзу сл. п. мґ-ра Івана Геврика у Вінніпеґу.

1993 рік був перехідним роком для видавництва „Свобода", якому сповнилося 100 років від часу заснування і який стоїть на порозі 100-річного ювілею нашої заслуженої установи — Українського Народного Союзу.

Щоб віддати належну пошану цим двом Ювілятам, у співпраці з членами окружного Комітету Віддділів Українського Народного Союзу в Монтреалі 19-го вересня 1993 р. відбуто: гарний концерт та влаштовано виставку союзової преси: щоденника „Свобода", Українського Англомовного Тижневика та журналу для дітей „Веселка" і емблем якими союз нагороджував Монтреальську округу за успіхи в організаційній праці.

Змістовну і цікаву доповідь виголосив заступник гол. предсідника УНА д-р Нестор Олесницький.

Крім того, репрезентувала УНС на бенкеті, що відбувся на українському кораблі „Грузія" в Монтреалі, з нагоди проголошення першої річниці Незалежної Української Держави. Брала активну участь у святкуваннях, з нагоди 100-річчя поселення українців в Канаді, що відбувались у Ляшіні і Монтреалі та написала коротку історію про діяльніть УНС в Монтреальській окрузі та подала до Пропам'ятної Книги.

Кожного року брала участь у Загальних Річних Зборах місцевого відділу КУК.

За організаційні здобутки в Монтреальській окрузі належиться щира подяка Олександрі Дольницькій, яка кожного року приєднує найбільше число нових поліс; Вірі Баніт, проф. М. Андрухову і М. Переймі, а зокрема належиться щира подяка і пресс-реф. мґ-ру А. Гладиловичу за його дописування про діяльність окружного Комітету в Монтреалі, які він поміщує у „Свободі".

Як секретарка 465-го відділу в Ляшіні, зорганізувала 39 поліс та старалася вчасно полагоджувати всі союзові справи.

Братська діяльність: відвідувала хворих членів у лікарнях і приватних домах; полагоджувала передплату союзової преси, зорганізувала 2-денну автобусову поїздку на Союзівку, з якої учасники прогульки були дуже задоволені за приємний побут на Союзівці та взірцеву обслугу персоналу Союзівки.

На закінчення свого короткого звіту, складаю щиру подяку головній Екзекутиві і Контрольній Комісії, головним радним і почесним членам та окружному Комітетові УНС в Монтреалі за приємну і корисну співпрацю у минулих чотирьох роках, зокрема, складаю сердечну подяку усім тим особам і організаціям, які надіслали мені вислови співчуття у моєму великому горю за квіти і дар на „нев'янучий вінок" з приводу наглої смерти мого мужа с.п. Йосифа Мороза. Нехай Всевишній Господь винагородить Вас усіх добром!

Звіт головного радного Евгена Іванціва

INTRODUCTION



Let me begin by extending my appreciation to the delegates of the 32nd UNA Convention for their confidence in and support for me. I have attempted to live up to that confidence in all my activities in the UNA, in the Ukrainian-American community, and in my career. I have had the privilege of serving on the Supreme Assembly during the centennial of the Ukrainian National Association.

That the Ukrainian National Association is the most important Ukrainian secular organization in the United States and Canada goes without saying. In its one hundred year history, UNA has been at the center of every important event in our community. The history of the Ukrainian-American community is the history of UNA.

It should be kept in mind that this is the first UNA Convention in history to be held during a time of Ukrainian independence. In my report four years ago, I wrote "that the UNA is also important to Ukraine." The events of the past four years have demonstrated the accuracy of the statement. Were its not for the UNA, "Svoboda" and The Ukrainian Weekly" would not have been about to provide accurate information about Ukraine to the West at a critical time. Were it not for the UNA, there would be no UNA Press office in Kyiv which provided invaluable information to U.S. policy makers. Were it not for the UNA, there would be no UNA Washington Office which orchestrated the congressional campaigns for U.S. recognition of Ukraine and U.S. foreign assistance to Ukraine. In other words, were it not for the UNA, U.S. foreign policy may have been far more disadvantageous to Ukraine than it was.

The importance of UNA to Ukraine is born out in statements by various leaders in Ukraine including President Kravchuk, Ambassador Bilorus, Ambassador Oudovenko, Parliamentarian M. Horyn, and countless others. They have made it clear that they consider the Ukrainian National Association the most important organization in the diaspora. Bearing that in mind, it has been with a sense of privilege and a sense of responsibility that I have served on the Supreme Assembly of the UNA.

As has been my practice over the years, I have divided my report into two sections. The first outlines my work in and for the UNA. The second focuses on recommendations and comments about our organization and its direction.

UNA ACTIVITIES

As in the past, I will not attempt to provide a chronology of all my activities but will offer an outline of the major focus of my work.

During the past four years I have attended and actively participated in every meeting of the Supreme Assembly. I also attended all the meetings of the Baltimore-Washington-Richmond District as well as other district meetings to which I was assigned.

In the Supreme Assembly, I served on the Finance Committee, the Soyuzivka Committee, the By-Laws Committee, the UNA Fund for the Rebirth of Ukraine, and the UNA Centennial Committee. Within each of these committees, I was actively involved in promoting the best interests of the UNA.

The first Supreme Assembly meeting in September 1990 considered and approved the establishment of a UNA Office in Kyyiv, a recommendation I made in my Report to the 32nd Convention. The UNA Press Office is already in its fourth year of existence.

Membership in the UNA is the basis of our organization. During the past four years I have worked to increase our membership by signing up members for more than $300,000 worth of insurance and $50,000 worth of annuities. In an effort to better acquaint young professionals with the UNA, I organized a UNA seminar in Washington and spoke about the UNA at the Ukrainian Professionals Society in Philadelphia.

Understanding the importance of "The Ukrainian Weekly" as both a source of information and a fraternal benefit of UNA membership, I proposed and worked on a project to expand the circulation of The Weekly. The project, which targeted Ukrainian-Americans in Washington and Baltimore, was a success.

On behalf of the UNA, I was also involved in a number of projects with the National Fraternal Congress. In one of these projects, I had the privilege of working with Mrs. George Bush and Mrs. James Baker.

During the past four years, I have also worked as the Director of the UNA Washington Office. The report of those activities have been filed separately.

In all my Annual Reports and Reports to Conventions, I list a series of recommendations. I am happy to report that during the past four years the following recommendations have been implemented: the establishment of a Political Action Committee (PAC) through which our members can assist Members of Congress who have been helpful to the UNA and its goals; the establishment of the Ukrainian National Foundation, Inc. through which UNA can receive grants for its projects in Ukraine; and the release of the UNA funded and produced "Helm of Destiny," an outstanding film about the history of Ukrainians in America, on video cassettes.

In addition to direct UNA activities, I have also served on numerous committees and organizations in our community. I have also continued my activities in other community organizations such as the Ukrainian Association of Washington, D.C.

COMMENTS AND RECOMMENDATIONS

I first wish to congratulate the Supreme Executive Committee for continuing to improve the operation of our organization and to better meet the needs of our membership. There are, however, areas which I feel still need to be addressed:

Soyuzivka: During the past four years, our membership has seen major improvements at Soyuzivka due to the capable management of John Flis, Jr. and the capital investment made by the UNA. In the long-run, however, we need a long-term development plan — something which I have been proposing for years — and a more aggressive promotion campaign.

Scholarships: For many young people, their first direct dealing with the UNA is an application for a scholarship. We must continue to increase our scholarship fund. For years I have been proposing that some of the scholarship funds be directed toward the interests and needs of UNA by providing full scholarships to those students willing to work for UNA after completion of their college education. We have had difficulty over the years in finding individuals to work in our Home Office, on our newspapers, at Soyuzivka, and, most recently, in our Washington office. An annual full scholarship aimed at students studying business administration, journalism, hotel management, or political science would provide us with a pool of talent for the future.

Kyyiv Office: The UNA Kyyiv Press Office is already in its fourth year of existence. It is now time for the UNA to establish a UNA Office in Kyyiv and expand our activities in Ukraine. These activities should include an expansion of our on-going projects such as the English language training program and the exploration of the possibility of expanding our insurance business into Ukraine. While it is premature to sign up members in Ukraine, it is not too early to begin the groundwork. When the economic and political situation in Ukraine stabilizes, it will be too late to begin the preparatory work. That needs to be done now.

UNA Newspapers: "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly" are important both within and beyond our organization and community. The time has come to consider how to better promote these newspapers as a source of information and as an advertisement for UNA. "The Ukrainian Weekly" has been a major source of information about events in Ukraine not only for our members and the Ukrainian-American community but for many non-Ukrainians, especially in Washington. By any measure, it is an outstanding newspaper and I congratulate the Weekly staff. It is truly unfortunate that such a good newspaper is still reaching a relatively small number of UNA members much less non-members. We need to continue to increase the circualtion of The Weekly, a "fraternal benefit" of UNA membership, thereby reaching out to more potenial members.

While in Ukraine last year, I was asked by many people whether it is possible to circulate "The Ukrainian Weekly" in Kyyiv. This newspaper is the source of many stories for Ukrainian radio and television. I strongly feel that it is in our interests to expand our circulation to Ukraine. The first step would be to ship copies of the newspapers to Kyyiv for regular circulation. At the same time, however, UNA should begin planning for the publication of our newspapers in Ukraine. Through the use of modern technolgy, the newspapers can be written and laid-out in Jersey City and simultaneously published in Jersey City and Kyyiv.

I recommend that UNA appoint an individual as publisher or business manager for both newspapers. This individual should be charged with increasing their circulation in the United States and Canada, soliciting advertisements for additional revenue, and promoting the newspapers in Ukraine.

CONCLUSION

I first came to the Supreme Assembly in 1974. Since that time I have seen many changes in the organization and in my role in the UNA. While I did not discuss my role as Director of the UNA Washington Office in this report, it is difficult not to mix the two roles at times. I want to use this opportunity to thank the Supreme Assembly, the Supreme Executive, and especially Mrs. Ulana Diachuk, Mr. Walter Sochan, and Mr. Al Blahitka for their support and assistance to the Washington Office.

Perhaps the most rewarding aspect of my work in the UNA has occurred during the past two and a half years. I have had the opportunity to witness the establishment of an independent Ukraine. More personally, I have had an opportunity, in my role in the UNA Washington Office, to meet and work with many of the individuals who made that possible and who are leading Ukraine to its rightful place in the community of nations.

Four years ago, I wrote:

"The challenge of independence is not so much in gaining it but in retaining it. The people of Ukraine are faced with a nation politically, economically, culturally, religiously, environmentally, and socially destroyed by over three hundred years of Russian rule and over seventy years of communist rule. The society, the nation must be rebuilt. This is no easy task; it is one that will require tremendous support and assistance from the West.

"For its 96 years of existence, the Ukrainian National Association has been at the forefront of the fight for Ukrainian independence. It is critical now that we stand in the forefront of the effort to rebuild Ukraine. The leaders of the democratic movement in Ukraine have made it clear that assistance from the diaspora is required. The UNA must stand ready to offer its financial and human resources to the effort.

"I do not mean to suggest in any way that UNA could or should finance the reconstruction of Ukraine. Yet, the UNA is the oldest and the largest organization in the diaspora. With over 70,000 members, we have individuals in every walk of life who could, through their expertise and contacts, assist, in providing the expertise needed in Ukraine. The UNA must organize and channel that talent in the proper direction.

"The first step must be close and on-going ties with the democratic movement in Ukraine. This can be accomplished by (1) establishing an office in Kyyiv; (2) circulating Svoboda in Ukraine; and, (3) assisting in the circulation of democratically controlled newspapers from Ukraine throughout the United States and Canada."

Since those words were written, Ukraine became independent and UNA has aged four years, established an office in Kyyiv, and assisted in the circulation of newspapers from Ukraine throughout the United States and Canada. Yet, the essence of the remarks are still appropriate. The people of Ukraine have just begun building a nation and a society based on law, democracy, and free market principles. It is only the people of Ukraine who can establish the type of Ukraine we all hope for; the diaspora cannot do this for them. The diaspora can, however, provide assistance to their efforts. UNA, with its resources (especially its human resources), can and should continue playing a major role in support of building a democratic and free market Ukraine.

The challenge for each of us at the 33rd Convention of the Ukrainian National Association is to make UNA stonger and more vibrant so that UNA can continue its one hundred year tradition of fraternalism, of helping each other in the United States and Canada. We must work to make UNA stronger so that we can continue to help our brothers and sisters in Ukraine.

As we celebrate our centennial and the accomplishments of our first hundred years, it is wise to consider the slogan on the building of the National Archives which reads: "The past is prologue!"

Звіт головної радної Роми Гадзевич



This marks the first time I am reporting to a UNA convention about my work as a supreme advisor. Having completed my first term in that office, I can state that the position did allow me to accomplish some good for the UNA, but at the same time it has been a disheartening experience as many of the advisors' recommendations are not respected, much less put into effect. In addition, I believe advisors tend to be underutilized. Nonetheless, I intend to continue speaking out for what I believe.

Foremost among the things I do believe in is that the UNA is that it must remain a fraternal benefit organization. That means it cannot conduct itself just like any other business, or any other insurance company. Especially worrisome is the apparent willingness by some members of the Supreme Executive Committee to curtail the reach of UNA publications due to cost considerations. I refer specifically to the suggestion made at a recent Executive Committee meeting that Svoboda might as well be published as a weekly because members receive four or five daily issues at one time and because of the tremendous savings in postage, paper and labor. This would make "almost no difference to our membership," it was stated. Furthermore, there now is talk that the printing press is to be eliminated and that our papers are to be published and mailed out by an outside contractor. This, of course, would cause us to lose all control over our final product and, I believe, would be an editorial nightmare.

I must take issue with such suggestions. The UNA's publications, primarily the 100-year-old Svoboda daily and The Ukrainian Weekly, are the major fraternal benefit provided by the UNA to its members and to our community. They are also a great service to anyone who is interested in Ukraine and Ukrainians. The UNA subsidizes members' subscriptions to these publications and it funds Weekly subscriptions for all members of the U.S. Congress and selected members of the Canadian Parliament. The UNA is most recognized for its role as publisher of these two leading newspapers, and it reaches out to the public via its publications, which run UNA pages, UNA advertising, UNA news, UNA minutes and reports, and special UNA issues (e.g., scholarships, by-laws, centennial). These things are easily forgotten by persons who look only at the bottom line and see red.

I do agree that subscription fees and advertising rates must be increased to help cover costs, but I do not agree that we must publish two weeklies — one Ukrainian and one English. Svoboda must continue to be a daily; it must continue to serve its readers. These newspapers are the very lifeblood of the UNA. If they are allowed to wither away, so too will the UNA and with it the community. So, I would urge UNAers to be cautious when considering the often repeated statement that we continue to subsidize our publications — for there is more to this than meets the eye in a simple financial statement. There is the invaluable, incalculable benefit that the UNA and Ukrainians worldwide derive from these newspapers. If they must be subsidized, so be it. This is a fraternal activity — one that our members most appreciate. Without such fraternal activities, the UNA will no longer be "more than an insurance company."

Representing the UNA

During the report period, that is 1990-1994, I attended annual and organizing meetings of the Jersey City UNA District Committee, during which I informed local UNA'ers about the work of The Ukrainian Weekly and in particular the Kyyiv Press Bureau. As well, in the fall of 1991 and again in 1993, I was present at the organizing meeting of the four New Jersey districts of the UNA. I also wrote news stories for The Ukrainian Weekly about the UNA district meetings that I attended. In February of this year, I attended the pre-convention meeting of my UNA branch, No. 287.

I was called upon to represent the Ukrainian National Association at the following events: a February 1992 meeting of the Metropolitan New York Chapter of the Ukrainian Medical Association of North America, where I spoke about the UNA's function as a leading Ukrainian institution and then introduced Robert Cook, director of UNA insurance operations; the March 1992 banquet of the Ukrainian Engineers' Society of America held in honor of Ukraine's minister of education and the president of the Academy of Engineering Sciences of Ukraine, Dr. Petro Talanchuk; the May 1993 convention banquet of the Ukrainian National Women's League of America; and the March 1994 banquet sponsored by the Friends of Columbia University Ukrainian Studies with the aim of raising funds for the Ukrainian Studies Program at that venerable university.

As regards my community activity, in 1990 through 1993 I was on the board of trustees of the Ukrainian Community Cultural Foundation created in Morris County, NJ, for the purpose of organizing/building a community center. I represented the UNA at that foundation's meetings and at the 1993 annual meeting, which I chaired, delivered greetings on behalf of the UNA. As a parent of a child who attends St. John the Baptist Ukrainian Catholic School in Newark NJ, I solicited UNA support for the school via donations of prizes for its fund-raising activities.

On September 26, 1993, I attended Svoboda's centennial reception at the UNA Home Office. (I am saddened to note that the affair was hardly fitting for such a significant anniversary.) As well I participated in UNA Centennial events: the February 19 concert at Carnegie Hall and the next day's reception at the UNA Home Office. (During the reception the presence of UNA Supreme Assembly members was not even acknowledged, but then neither were any words of gratitude offered to UNA employees. I note this because, after all, the event was organized as an opportunity for Supreme Assembly members and Home Office employees to meet and celebrate together.)

Supreme Assembly committees

During the report period, I have served on the following committees at the Supreme Assembly's annual meetings at Soyuzivka: Aid to Ukraine, UNA Centennial (though I was not a member of the standing committee created at the 1993 meeting), Youth, Soyuzivka, and Press and Public Relations.

In addition I served on two standing committees: the UNA Scholarship Committee and the Special UNA By-Laws Committee created at the special meeting of the newly elected Supreme Assembly in September 1990, in accordance with a resolution passed by the 32nd Regular Convention of the UNA. As a member of the Special UNA By-Laws Committee I participated in that body's meetings and submitted my recommendations. I also spent a great deal of time (as a supreme advisor who happens to be also an editor) on proofreading/editing the draft by-laws before they appeared in print and oversaw the draft's publication in The Ukrainian Weekly's special issue published in late February.

As regards my other volunteer work for the UNA, I have contributed my services to fact-checking and proofreading the catalogue that is being prepared to accompany the traveling exhibit on UNA history. On the other hand, I have yet to see a single page of text of the material I am supposed to be editing for the so-called UNA Book of Facts, which is to be published on the occasion of the UNA Centennial this year.

Also in my role as an editor, I have taken it upon myself personally to translate such UNA materials as statements of the Supreme Auditing Committee and reports on UNA Executive Committee meetings, to write editorials on UNA topics and, in general, to make sure that the UNA Forum page appears with regularity (at least every other week) in The Weekly.

Recommendations

As a supreme advisor, during my entire four-year term (and before that as editor of The Ukrainian Weekly), I have been speaking out about how our UNA publications must be promoted, about how we need a professional marketing plan. The Weekly editorial staff itself has tried to do some promotional work via advertisements and special offers of a subscription plus a Weekly t-shirt. However, we have little time and not enough expertise to come up with a real promotional plan. The Supreme Executives have suggested names of persons to receive promotional mailings (trial subscriptions) of The Weekly. I would like to point out that during the past four-year term, there have been repeated recommendations that a marketing plan be implemented for the newspapers and Veselka, that a business manager be hired for the publications and the bookstore, and that separate budgets be instituted for Svoboda and The Weekly.

Another pressing problem that remains to be solved is the atrocious mail delivery of our newspapers. A 1992 recommendation had suggested that a UNA delegation be dispatched to talk with the postmaster general about this matter. Now, with postal rates soon to be raised yet again, such a meeting is even more critical. Perhaps we can join forces with other Ukrainian publications and even with other ethnic periodicals to press this issue.

As well there were recommendations that the grants made by the UNA via its Fund for the Rebirth of Ukraine have not been publicized enough and that a quarterly report would be one good way to do so. To date this has not been done and the only way the public can learn what projects the UNA supports is by reading the long-winded reports of UNA Supreme Executive Committee meetings where such information is provided at, you guessed it, the very end of the reports. I continue to maintain that what the UNA needs is some good corporate PR that would call attention to its very worthwhile work.

I would also like to add that it is high time for us to move on with the formation of the Ukrainian National Foundation, whose aim is to provide assistance to Ukraine. This entity was in fact chartered following the adoption of a 1992 Supreme Assembly recommendation; now we must move on to name a board of directors and clearly delineate its functions. I firmly believe that

(Закінчення на стор. 5-ій)

Звіт головної радної Роми Гадзевич

(Закінчення зі стор. 4)

doing so will make the Ukrainian National Association's contributions to Ukraine more focused and more visible, and as a result, the UNA will succeed in getting the credit it deserves for its many good works on behalf of Ukraine.

On a brighter note, it is good to point out that some of the recommendations that Supreme Assembly members had proposed were indeed implemented. The Svoboda bookstore is in the process of moving into larger, much more attractive quarters; the staff of the Kyyiv Press Office has been enlarged with the addition of a part-time secretary; and an additional unit was bought for the press, giving The Ukrainian Weekly the flexibility of printing 16-, 20-, and 24-page issues, while Svoboda can print up to 12 pages.

At the conclusion of this report I would like to state that I am thankful to the delegates of the 32nd Convention of the Ukrainian National Association for the opportunity to serve this great fraternal organization. I hope my remarks in this report and at other UNA forums are taken in the spirit in which they were given: as constructive criticism directed at improving the UNA.

Звіт головного радного Олександра Худолія



As always, I would like to take this opportunity to thank the membership and delegates for giving me the oppotunity to represent them in the Supreme Assembly for the past eight years. I am also grateful to the Supreme Executive Committee for their prompt assistance whenever I voiced any inquiries on behalf of the membership. The dedication of the UNA Home Office, Svoboda/Ukrainian Weekly, and Washington Office staff needs to be acknowledged and their work commended for providing what seems to be an ever growing array of services and assistance to the membership as well as to our brothers and sisters in Ukraine.

This year, my report begins by highlighting my UNA related activities of the past year. In the second part of my report I mention some of the ways that the UNA has played a leading role in the Ukrainian cause and go on to give some suggestions and observations regarding the direction the UNA must take for its membership to prosper in its second century.

As Supreme Advisor I fulfilled my duties by representing the UNA and attending the following activities as requested by the Supreme Executive:

— Perth Amboy, N.J. Annual District Committee Meeting — March 1993

— Woonsocket, R.I. Annual District Committee Meeting — April 1993

— Ukrainian Orthodox League Convention — August 1993

— Northeast Regional District Organizational Meeting — (Soyuzivka) — September 1993

— Allentown. PA Annual District Committee Meeting — February 1994

— UNA Centennial Jubilee Concert (NYC) — February 1994

— Passaic, N.J. Annual District Committee Meeting — March 1994

— Woonsocket, R.I. Annual District Committee Meeting — April 1994.

In addition, I have been a member of the following UNA Committees: Scholarship, Youth, Cultural, Sports, Soyuzivka, UNA Centennial, and Aid to Ukraine.

Fraternally, as in previous years, I have assisted the Woonsocket UNA District Fraternal Activity Coordinators — Mr. & Mrs. Dmytro Sarachmon — in their coordination of bus trips to Soyuzivka's Annual UNA Day, Garden State Arts Center Ukrainian Festival USA, UNA Centennial Jubilee Concert (NYC) and trip to the Tamburitzans concert (NH). I am also vice-president of the Woonsocket, R.I. UNA District and a member of the district's UNA Centennial planning committee. I have also offered my assistance to the Allentown, PA, and Passaic, NJ districts in their planning for upcoming UNA Centennial celebrations. During this past term, I have had the pleasure of serving once as a judge of the UNA essay and poster contest. I have also contacted the American news media on several occasions to complain, correct and inform them of inaccurate reporting regarding Ukraine and Ukrainian related topics.

The past four years since Baltimore's 32nd UNA Convention have been historic in a number of ways. With Ukrainian independence came a new hope for self determination and a better life for the Ukrainian population. The UNA has assumed a leadership role by providing everything from humanitarian aid to educational assistance. The Ukrainian Weekly and Svoboda, having the unique ability to report daily news events from our Kyyiv bureau, provide vital information to the membership as well as serve as a reputable source of Ukrainian news information for the American audience. The Washington Office, among other things, has been invaluable in maintaining a higher level of awareness of issues of importance to Ukraine as well as the Ukrainian-American community.

With the celebration of this year's UNA Centennial, we are truly at a turning point in our organization's lifetime. With a revised and more efficient set of bylaws ready to take effect, the UNA begins its second century charged with the task of insuring its membership as well as assuring its own survival. The UNA now offers its members a wider and more competitive line of products and services than ever before. We can see that the total amount of insurance sold as well as the total assets of our organization are respectable numbers. However the challenge awaiting us is to develop and successfully implement an organizational plan that will reverse the downward trend in membership. Although there has been a decrease in the rate of loss of membership, the rate is still too high. It appears to me that if our products are competitive and of equal or better quality than commercial companies, then we should be able to compete favorably with them. If this is not the case, then we must not necessarily improve the product, but improve the tools we use to sell the product. A greater emphasis on the way we market our products as well as a greater financial expenditure on media advertising outside of the usual Ukrainian media should be considered. More sales training and selling aids for organizers as well as closer and more frequent contact between the professional sales force and local branch secretaries is required.

Finally, there must be greater emphasis on the fraternal benefits of membership so that we may differentiate ourselves from the commercial companies. Our cultural heritage is among the greatest benefits we can enjoy. We need to expend more energy and resources to expose prospective members to the fraternal benefits of UNA membership. Soyuzivka is a very important part of these fraternal benefits and, as such, should be increasingly utilized for such events as weekend seminars for prospective members where door prizes, free gifts, or other incentives and activities are offered to encourage participation. Sports activities should be sponsored in key locations throughout North America so that the younger generation, many of whom already belong to other sport associations, will also look at the UNA as a provider of youth related activities. A tiered entry fee structure could be used to encourage membership. At the same time, the UNA must continue to support fraternal activities for members of all age groups. It is very important that the UNA be seen as an organization for all ages and not just a particular age bracket. In all these ways, we can combine an excellent product that provides security for the member with an effective fraternal marketing approach resulting in a fraternal and insurance benefit package second to none.

Звіт головної радної Ані Дидик-Петренко



Із столітнім ювілеєм нашої організації вітаю всіх членів Головного Уряду, почесних членів та шановних делеґатів Тридцять Третьої Конвенції Українського Народного Союзу. Складаю щиру подяку делеґатам Тридцять Другої Конвенції за виявлене до мене довір'я, обравши мене на пост головної радної.

Протягом чотирьох років більшість моєї праці зосереджувалася на опрацюванні, а відтак на запровадженні в життя літньої мистецької програми на Союзівці. У цей час складаю програму 1994 року.

Крім телефонних розмов та листування з виконавцями я часто приїжджала на Союзівку із Вашінґтону, інколи виконувала ролю конферансьє та полагоджувала справи на місці. Складаючи програми я намагалася включити в них як клясичну так і естрадну музику, танцювальні групи та виконавців як з української діяспори так і з України. Іноді в останній хвилині зголошувалися співаки або музиканти з України, яким я намагалася не відмовляти в нагоді виступити на Союзівці, хоча були випадки, що просто місця в програмі вже не було.

У 1991 р. з нагоди свята Дня Праці ми влаштували наш перший концерт під відкритим небом на тенісових кортах. Участь у цьому своєрідному рок-концерті взяла група „Гроно" із Києва під керівництвом відомого композитора Тараса Петриненка. Зібрані із продажу свічок гроші передано у фонд УНСоюзу Відродження України. У серпні 1992 р. Союзівка відзначила першу річницю відновлення незалежності України концертом з участю Українського Національного Хору під керівництвом Михайла Длябоги. На святкуванні другої річниці виступив чоловічий хор Прометей під керівництвом Адріяна Британа. Цього року відзначатимемо Третю річницю незалежности України і століття Українського Народного Союзу концертом танцювального ансамблю „Троянда" із Вінніпеґу.

Протягом чотирьох років, я виконувала — по можливості — всі доручення головного предсідника. Я мала честь бути ведучою відзначення століття газети „Свобода", яке відбулося в головній канцелярії Джерзі Ситі. Крім цього я брала участь в усіх річних нарадах Головного Уряду.

Складаю сердечну подяку за допомогу і співпрацю: управі Союзівки на чолі з управителем Іваном Флисом, головному редакторові „Свободи" Зенонові Сниликові, головному редакторові „The Ukrainian Weekly" Ромі Гадзевич, головному радному Володимирові Квасові, Галині Колессі, Марії Шепарович, Марійці Ліщак і всім виконавцям, талантами яких гості Союзівки мали нагоду насолоджуватися.

Звіт головної радної Анни Ремік



My sincerest thanks go out to all the delegates who honored me with their vote at the 32nd Convention. The past four years as a newly elected officer were indeed most interesting and quite an experience for me.

As Financial Secretary of Branch 238 in Boston and holding the office as Supreme Advisor, my activities and participation have been as follows:

Meetings:

Special meeting of the entire Supreme Assembly held September 15 & 16, 1990 at the Home Office and each Annual meeting held each year thereafter. I volunteered to serve on the Committee of Women's Affairs and the Organizational Committee.

I attended all Branch and regional meetings whenever they were held.

I attended all Organizational meetings conducted by the Executive Committee at Soyuzivka.

I represented the UNA at the Annual and Semi-annual meetings of the New England Fraternal Congress. At the Annual meeting on November 13, 1993 in Southbury, Connecticut I was elected to the Board of Directors.

Events

I do not feel it is necessary to mention all the events I attended. The major events I attended are as follows:

I attended the 5th Anniversary of the observance of the Chornobyl Nuclear Disaster on April 26, 1991 at Boston City Hall, which was followed by a parade to the Boston Commons and a tree planting ceremony.

I attended all flag raising ceremonies at Boston City Hall.

Participated in the commemoration of the 60th anniversary of the man-made famine in Ukraine held in the State house on June 1, 1993.

I was the New England representative at the UNA Senior's Conference at Soyuzivka for three years. I also served as chairman of the celebration of the first anniversary of Ukraine's independence.

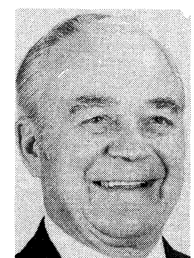
I visited the Tall Ships including the "Tovarish". I was involved in collecting clothing and money for the sailors.

I organized and hosted a seminar and reception for Mr. Robert Cook, Director of Insurance Operations on October 11, 1992. This was followed by the screening of the film, "The Independence of Ukraine". Branch 238 obtained many new members as a result of this screening.

In closing I would like to commend all members of the Executive Committee for the great progress made in numerous areas these past four years. I'm sure all Branch Secretaries agree with me. I would also like to thank the editors of "Svoboda" and the "Ukrainian Weekly" for their fine work and constant cooperation.

My contributions as secretary and Supreme Advisor enabled me to submit sixty three applications over the past four years. I hope and pray that I can continue doing as well in the future for the UNA.

Звіт головного радного Андрія Кейбіди



I deem it an honor and distinct privilege to have served the needs of the Ukrainian community as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association during the past 12 years.

The UNA continues its leadership role in promoting the principles of brotherhood, fraternalism, stressing patriotism and civic responsibilities for the benefit of our Ukrainian community and our nation by providing the necessary tools for our youth with sports programs and scholarships; for continuing education and reaching out to the needy, aged, infirm and disabled members. I am enjoying the responsibilities of serving the UNA in promoting its varied activities and future programs since it is the most respected and influential Ukrainian institution in the Western Hemisphere. I will continue to provide the incentive and spark to foster peace, harmony and unityamongst the membership as the emissary of the largest and strongest Ukrainian fraternal institution in the free world which has administered assistance to its membership for 100 years.

Participated at organizational and annual meetings of the UNA Essex County District Committee which consists of twenty branches. Led the discussions of various aspects of the UNA activities and kept members apprised of new insurance developments. Elected to serve on the executive staff of the district in order to assist in developing and participating in its many programs and actions.

Was delegated to attend and conduct the annual UNA District Committee meetings in Niagara, Ontario; Allentown, Shamokin and Wilkes Barre, PA., and Passaic, N.J. Discussions centered around the benefits and advantages of the many new insurance policies, annuity certificates and endowment certificates, as well as actively participating in organizing new members. Attended the annual meetings of the UNA Executive Committee at the UNA Estate "Soyuzivka".

Was instrumental in coordinating the efforts of the UNA Financial Services Department to establish an endowment fund for St. John's Ukrainian Catholic Church, Newark, N.J. in 1992.

Appointed by UNA Supreme President Ulana Diachuk to serve as the UNA representative on the Executive Board of the N.J. Fraternal Congress for the past 12 years. Elected President for the period of 1991-1992 and represented the Congress at the National Fraternal Congress of America Convention in Nashville, Tenn. Attended the NJFC quarterly meetings where discussions were held relative to the fraternal affairs affecting the activities of the more than 50 fraternal organizations throughout the state. Instrumental in having Governors Tom Kean and Jim Florio read and sign the annual proclamations designating June 8-14 as Fraternal Week in Trenton, New Jersey.

As Public Relations Officer of the Ukrainian American Veterans, I invited the UAV National Executive Board and Ladies Auxillary to schedule their quarterly meeting at Soyuzivka during the weekend of February 2-3, 1991 and enjoy the Winter Carnival events as well. Sixty UAV members and their wives had a joyous time. Convinced the UAV National Board to schedule its 46th Annual Convention Banquet at Soyuzivka, Kerhonkson, N.Y. which was held on the weekend of June 12-13, 1993.

Coordinated ceremonies of Ukrainian Independence Day in Maplewood, N.J. where Mayor Robert Grasmere signed the proclamation at the regular meeting of the Maplewood TownshipCommittee on August 22, 1993 and at St. John's Ukrainian Catholic School auditorium where Gov. Jim Florio of New Jersey signed the proclamation to recognize the independence of Ukraine with full support of the United States on January 22, 1991.

At the request of our Supreme President, I represent the UNA on a coalition of 12 religious, racial and ethnic groups cosponsoring a "Stamp Out Hate Campaign" statewide which was formulated by the American Jewish Committee. A proclamation signed by Gov. Jim Florio officially launched the campaign to stop the spread of intolerance and bigotry. The coalition's proposed plans include a Community Wide Forum on Prejudice Reduction; outreach efforts to religious communities; working with State Commission on Racial and Religious Violence; local human rights commissioners as well as Dr. Edward D. Goldberd, New Jersey State Chancellor of Higher Education.

As Secretary of UNA Branch 322, I will continue to develop plans for organizing more members for the future growth and prosperity of the UNA.

In a personal vein, I wish to thank Zenon Snylyk, editor of Svoboda and Roma Hadzewycz, editor of The Ukrainian Weekly, for their sincere consideration and excellent cooperation in printing the many news items I submitted and congratulate them and their staff on the excellence of their respective newspapers.

Звіт головної радної Гелен Олек-Скат



I take this opportunity to thank all the delegates of the 32nd convention for the honor they bestowed upon me and the faith they had to reelect me to another term as Supreme Advisor.

As Supreme Advisor I attended all the annual sessions and participated in the following committees: The Womens Committee, The Sports Committee, The Organizational Committee and Aid to Ukraine.

I attended the special meeting of the Supreme Assembly held September 18, 1990 at our Home Office.

In October of 1990 the Chicago bowlers held a reunion dinner to discuss the past tournaments and the possibility of encouraging the continuance of these tournaments especially for our younger generation.

I attended the special seminar held in Chicago presented by Messrs. Sochan and Blahitka relative to our new programs and annuities. I also attended the annual district committee meeting held in Chicago on February 16, 1991 at which Mr. Sochan was present.

On January 18, 1991, Florida Ukrainians from Port Charlotte, North Port, St. Petersburg, Apopka, Tampa and Sun City Center traveled to Tallahassee to celebrate Ukrainian Independence Day. The following year we traveled to Tallahassee again to meet with the Secretary of State, Mr. Jim Smith, to show our appreciation for all our past visits and his kindness, and we presented him with Ukrainian gifts for the State Museum.

During the summer months I remain active in Chicago at St. Joseph's Ukrainian Catholic Church. This year we had the honor of hosting all the Bishops for breakfast, who attended Bishop Wiwchar's installation at St. Nicholas Cathedral.

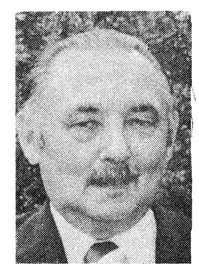
In Chicago there are annual events at all our churches that I try not to miss. The Credit Union Day at Round Lake is one of the most popular events attended by thousands; our St. Joseph's annual carnival, a very popular event, where many Br. # 22 members participate.

In Florida, Sun City Center seems to be in the center of six Ukrainian parishes, which we try to attend occasionally, and they are The Epiphany of our Lord in St. Petersburg, St. Michael's in Pinellas Park, St. Mary's in North Port, St. Andrew's in North Port, Protection of the Most Holy Mother of God in Dover, and St. Josaphat in Spring Hill, Hudson. It amazes me how hard all our retired ladies work at all these parishes making our Ukrainian foods to raise funds.

I have been a secretary of a branch now for 35 years and am very very much concerned about our lack of secretaries and getting replacements where needed. Having an assistant secretary is a great idea but even they are hard to find. Perhaps direct billing program would prove more interesting for a new secretary to consider.

I accomplish much by furnishing a Newsletter with the dividend mailed by the Home Office to all my members and keep them informed about all our programs, and alert my members to changes that should be made, and have added 66 members since the last convention.

Звіт головного радного Володимира Кваса



Це вже третя Конвенція з черги, де маю нагоду звітувати. Це для мене особлива приємність, а також відповідальність.

Це останній мій звіт радного, бо я вже псотановив більше не кандитувати. Причина — мій вік. А також, я підховав добру кандидатку на моє місце, а це пані Стефанія Гаврилюк, яка добре вив'язувалася із своєї праці, та була секретаркою англійської мови останні дві каденції.

Я зорганізував наш відділ 1957-го року і я є предсідником всі ці роки. Від 1957 року був професор Васьків секретар до 1983 року, а від 1983 року є секретаркою Стефа Гаврилюк.

За останні чотири роки наш відділ зорганізував із секретаркою 114 членів. Тепер наш відділ має 314 членів.

Як головний радний, брав участь на зборах Окружного Комітету, на всіх сходинах і різних імпрезах нашої околиці, так українських як і американських. Був присутній на святі 100-ліття Українського Народного Союзу — це був дуже гарний концерт.

Я дальше буду помагати нашій секретарці у відділовій праці.

Мої рекомендації для Українського Народного Союзу:

1. Залишити професійних секретарів, але головне нам, щоб залишити секретарів і підшукати молодих секретарів, щоб заступили старших, щоб Союз залишити братською організацією.

2. Ми багато маємо молодих людей, щоб їх заінтересувати. Я вірю, що це вдасться, як ми вміло до них підійдемо.

3. Союзівку треба нам відмолодити, бо приїжджає менше молоді, а за якийсь час буде пусткою. Ми так до Союзівки докладаємо. Треба дати спеціяльну ціну для родини, як є діти, за знижкою. Не таку як до тепер ми давали, треба спеціяльну знижку. Союзівку більше зорганізувати, щоб користали члени, спеціяльно молодь, спеціяльні табори, щоб більше охопити молоді. Уважати на підвищення ціни, бо багато деяким молодим є за дорого, як мають кілька дітей.

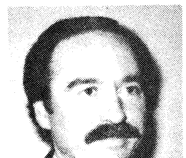
4. Зорганізувати нові програми.

Кінчаю мій останній звіт, бажаю щиро подякувати всім тим, що співпрацювали зі мною і піддержували мене.

Бажаю багато успіхів і всього найкращого.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Звіт головного радного Володимира Корчинського



This past year began with my being re-elected as Chairman of the Syracuse-Utica District. I would like to take this opportunity to express my sincere appreciation to the Syracuse-Utica representatives for their continued trust and confidence in me and I am honored to have the privilege of serving the UNA in this capacity.

In May 1993, I attended the annual meeting of the UNA Supreme Assembly which was held at Soyuzivka. At this meeting, I had the opportunity to serve on the Soyuzivka Committee, Aid to Ukraine Committee, Organizational Committee and Youth Committee. On May 22nd, I attended the banquet and dance celebrating the 25th anniversary of the Syracuse Self-Reliance Ukrainian Federal Credit Union.

On June 5th, I represented the UNA at the graduation ceremonies of the Syracuse Lesia Ukrainka Ridna Shkola at which I had the priviledge of delivering a brief address and presenting the graduates with a gift from the UNA. I, also, wrote and submitted an article on this event to "Svoboda" and "The Ukrainian Weekly". I wish to express my sincere thanks to Zenon Snylyk, editor of "Svoboda", and Roma Hadzewycz, editor of "The Ukrainian Weekly", for printing this article and others that I sumbitted throughout the year. I salute both of them and their respective staffs for their journalistic excellence and professionalism.

In October, I attended a regional meeting of several districts from New York and New England. This meeting was held at Soyuzivka and was quite informative.

On November 21st, I represented the UNA at the 80th anniversary celebration of the Zaporoska Sitch branch in Rochester, N.Y. at which I delivered the keynote address. It is always a pleasure for me to visit Rochester, where our UNA family has always greeted me very warmly.

Also, in 1993, I was ablo to organize ten (10) new members into the UNA.

As I conclude my first term as Supreme Advisor, I would once again like to thank the delegates of the 32nd Regular Convention of the UNA for their confidence in electing me to the Supreme Assembly. For me, these past four years have been a wonderful experience. I have made many new friends and together we have witnessed the extraordinary rebirth of an independent Ukraine, our beloved mother country. Together we also proudly celebrate a great birthday; the 100th anniversary of the UNA — the strongest and largest of all Ukrainian organizations outside Ukraine. On this occassion, let us rededicate ourselves to the centuries old covenant and dream of our people — a free and independent Ukraine. Let's all work together to rebuild our beloved Ukraine and preserve its independence. One way we can do this in the diaspora is to continue building our great Ukrainian National Association which has always spoken with a loud and influential voice in the defense of Ukrainian interests. Let's work to build the UNA into an even stronger, more influential and more powerful organization, so that it can represent the interests of Ukraine and Ukrainians even more effectively.

Звіт головного радного УНС Василя Ліщинецького

за період від травня 1990 до травня 1994 р.



Перш за все хочу привітати всіх Вас делеґатів 33-ої Конвенції та побажати радісного почуття та серйозної настанови у нарадах. Рівнож дякую делеґатам попередньої, 32-ої Конвенції, які своїми голосами вибрали мене Головним Радним на минулу каденцію і тим дали мені можливість пізнати наш Союз із дещо ближчої віддалі. На союзовій ниві я працював багато років, як голова 240-го відділу, голова Контрольної Комісії того ж відділу, та як голова Округи Клівленду. У Головному Уряді це була моя перша каденція.

До основних завдань Головного Радного належить брати участь у річних та надзвичайних нарадах Головного Уряду та активно включатися у працю різних комісій для розробки програм праці. До неменш важливих завдань Головного Радного (і Голови Окружної Ради) належить також репрезентувати Український Народний Союз на терені округи та полагоджувати спірні справи поміж членами та секретарями. Ці завдання я все старався виконувати солідно і совісно.

На доручення чи прохання Головного Уряду УНС впродовж звітного періоду виконано слідуюче:

Брав участь у звичайних і надзвичайних нарадах Головного Уряду.

2. Брав участь в Огайських Братерських Конґресах.
3. Організовував і переводив організаційні річні наради округи.
4. Організовував і переводив річні збори Округи Клівленд.

Моя діяльність у громадському секторі, як голови Українських Злучених Організацій Великого Клівленду, має певне відношення до Українського Народного Союзу, бо у всяких починах я завжди підкреслював своє головство в Окрузі і позицію Головного Радного УНС. У громадській ділянці я організував або координував багаточисленну кількість імпрез, концертів, доповідей та зустрічей із визначними гостями з України, які у цей період майже безперервно відвідували наш терен. Не менше був я активним у різних комітетах для збірок фондів допомоги Україні. Служив порадами у влаштуванні ново-прибулих еміґрантів з України.

Репрезентація української громади на зовні, тобто у загальній американській суспільній і політичній громадах, споживала поважний шмат мого робочого часу і у багатьох випадках мала причетність до Українського Народного Союзу.

Звіт головного радного Павла Дорожинського



В 1990 році 32-га Конвенція Українського Народного Союзу обрала свій новий Головний Уряд. В тому числі мав я також шану бути обраним головним Радним УНСоюзу.

Хоч 1990 рік недвозначно заповідав для України незвичайно поважні зміни, про те було тяжко передбачувати, які саме впливи нові події матимуть на наше оточення, на кожного із нас індивідуально. Для мене особисто прийшов вимріяний час, коли остаточно я міг здійснити своє давнє бажання: переїхати і працювати в Україні.

Очевидно, що цим самим моя праця для Союзу стала дещо відмінною. Найголовнішим своїм завданням у цій ситуації я вважав у першу чергу популяризацію іміджу УНСоюзу, відтак —там де виникала потреба виконувати функцію репрезентанта нашої установи та вкінці активна участь у всіх нарадах Головного Уряду (за виїмком травня 93 р.), а також окружних Зборів, різних зустрічей, нарад, поодиноких святкувань чи відзначень.

Відбуваючи в цьому році з черги 33 Конвенцію Українського Народного Союзу — році, який являється Ювілейним Роком, а в якому відзначуємо віддану, жертвенну, піонерську працю на протязі довгих років наших попередників та всієї нашої Установи. За 100 років своєї широкої, активної і всегранної діяльности УНСоюз вписався вже великими літерами в історію не тільки північно-американського континенту чи всіх інших українських поселень в західній діяспорі, але очевидно також в загально-українську історію.

За 100-літнім Ювілеєм, який фактично повинен стати святкуванням всіх українців, УНСоюз досягнув неоцінимих успіхів у всіх ділянках нашого життя.

Своїми ресурсами, потужністю та іншими можливостями УНСоюз має перед собою ще велике майбутнє. Зокрема всі свої можливості УНСоюз повинен якнайкраще використати в Україні і для України.

В Україні проходили за останні роки різні „хвилі". Їхній час вже проминув. Надійшла остаточна пора іншого підходу, ділової активности, відмінного наставлення до різних подій, — час реальної дії розбудови і закріплення державного життя.

Роля УНСоюзу в цьому відношенні може стати дуже корисною. Однак, найвищий час зробити основну переоцінку у відношенні до деяких доцьогочасних проєктів та підтримки тим, які вже цього в Україні не потребують або на це не заслуговують.

Реальна картина політичного, громадського, просвітянського життя в Україні зазнала колосальних змін. І саме цю ситуацію УНСоюз повинен у найближчому майбутньому належно враховувати та поважно взяти до уваги.

Сьогодні український нарід стоїть перед черговими тяжкими завданнями, у розв'язку і допомогу яким повинні включитися всі національно-демократичні сили як в Україні так і поза її межами, а на одному з чолових місць Український Народний Союз.

Звіт головного радного д-ра Василя Лучкова



Перш за все, почуваюсь до милого обов'язку зложити найщирішу подяку делеґатам 32-ої Конвенції Українського Народного Союзу за довіря і за вибір мене Головним Радним. Це направду велика шана служити найстаршій українській установі в діяспорі. Установі, яка залишила залишає і залишатиме свою печать не тільки на житті і формуванні національної свідомости діяспори але від самого початку свого існування виявила надзвичайно велике зацікавлення життям української національної спільноти в Україні. Вже сьома Конвенція УНСоюзу в 1902 році призначує відповідну суму грошей для студентів у Львові, а дев'ята Конвенція 1908 року ухвалила $200.00 на допомогу Іванові Франкові. І так почалося... „Просвіта", „Рідна Школа", Український Горожанський Комітет, Український Національний Музей у Львові, воєнні інваліди, січові стрільці, політичні в'язні, сиротинці, письменники, студентські бурси, ґімназії, на визвольну боротьбу, Сокіл Батько, Пласт, Товариство „Луг", Академія Наук в Києві, Наукове Товариство ім. Т. Шевченка у Львові, для Лемківщини, воєнним вдовам, тощо.

На мою думку, праця головного радного УНСоюзу складається із трьох, тісно переплетених частин. Перша частина, це співпраця головного радного із Головною Екзекутивою, що включає активну участь у всіх звичайних і надзвичайних засіданнях Головного Уряду УНСоюзу, сумлінне виконання всіх доручень і прохань Головної Екзекутиви та гідна репрезентація УНСоюзу перед українською громадою в діяспорі і в Україні. Друга частина, це організаційна праця, передовсім на терені своєї Округи і свого Відділу. Третя частина, це суспільно-громадська праця, яка дуже часто стає передумовою другої, тобто приєднання нових членів.

Обов'язки головного радного я старався виконувати сумлінно і якнайкраще. Брав активну участь у всіх звичайних і надзвичайних засіданнях Головного Уряду де працював у Комісіях Братської Діяльности, Допомоги Україні, Фінансовій і Організаційній. Також, як член Стипендійної Комісії, брав участь у всіх засіданнях цієї Комісії. Репрезентував УНСоюз і головну Екзекутиву на концерті-Академії „Першого Листопада" в Ню Йорку де виголосив відповідне слово-привіт хорові „Гомін" і ансамблям „Смерічка" і „Світличка" з України. Заступав УНСоюз і його Екзекутиву на урочистостях закінчення шкільного року в Академії св. Юра в Ню Йорку і вручив студентам нагороди УНСоюзу за академічні осяги. Вітав від УНСоюзу і Головної Екзекутиви всенаціональні здвиги СУМА в Ellenville, N.Y., і передав відповідні фінансовії дотації УНСоюзу на потребу СУМА. Був членом жюрі на пописах української шкільної дітвори із ессеїв та афішів під назвою „Як я можу допомогти Україні", які спонзорував Відділ Братської Діяльности УНСоюзу. Заступав УНСоюз і Головну Екзекутиву на посвяченні новозбудованого юнацького табору СУМА в Ellenville, N.Y., а на бенкеті зложив відповідний привіт і побажання від УНСоюзу. Репрезентував УНСоюз і Головну Екзекутиву на кожних річних загальних зборах Нюйоркської Округи УНСоюзу. Заступав Екзекутиву на річних зборах Округи Ню Гейвен, в Hartford, CT. і на святкуванні 75-ліття 65-го Відділу УНСоюзу а Ansonia, CT. Брав активну участь в щорічних Організаційних нарадах Округ Ню Джерзі і Ню Йорку.

Округа УНСоюзу Ню Йорк вже четвертий раз перевибрала мене головою Округи. Праця нашої Округи останніми роками проходила під знаком святкувань 100-ліття нашого щоденника „Свобода", 60-ліття тижневика „Ukrainian Weekly" і найголовніше — 100-ліття Батька Союза. Святкування останнього відбулися 20-го березня, 1994 року при участі численних гостей і членів великої Союзової Родини Нашої Округи. Святкування підготовив окремий Ювілейний Комітет під проводом пані Варки Бачинської і за це їй належиться щира подяка велика похвала. На святкуваннях було нагороджено всіх секретарів Відділів нашої Округи котрі мають принайменше 20-літний стаж секретарства. Між нагородженими був і я.

Уважаю, що організаційна праця повинна являтися найважливійшою ділянкою праці кожного члена Головного Уряду, кожного члена Екзекутиви, кожного члена управи Округи, кожного члена управи Відділу і кожного члена великої Союзової Родини. Моя організаційна праця зосереджувалась передовсім довкруги 16-го Відділу УНСоюзу де, вже понад 20 років я виконую обов'язки секретаря. На останніх річних зборах Відділу мене знова перевибрано секретарем. Думаю, що тільки від успішної праці Відділів залежатиме успіх цілої нашої організації, успіх Батька-Союза. У звітовому часі я приєднав 44 нових членів, забезпечених на суму $275,000.00. Рівнож, наш Відділ зєднався із 394-им Відділом і таким чином збільшився на 16 членів. Наш Відділ являється рушієм суспільно-громадського життя в повіті Ракленд (Rockland County). Нас можна побачити в підготовці відзначення Дня Незалежнсоти України, Шевченківських роковин, Дня Національностей, традиційної української „Маланки", тощо. Фінансовий секретар нашого Відділу д-р Дмитро Боднарчук і я вже від довшого часу приготовляємо відповідні доповіді чи реферати на всі ці святкування. Я особисто служу неначе джерелом інформації не тільки для місцевої української громади, але і також для чужинців нашого повіту.

Суспільно-громадська праця дуже часто переплітається із Союзовою працею, що дає змогу інформувати багато ширшу громаду про УНСоюз. І так, я брав активну участь у святкуванні повернення до Львова на Патріярший престіл Патріярха і Кардинала Мирослава Івана Любачівського. За фінансовою допомогою УНСоюз, викладав англійську мову на Львівському Державному Університеті і, в порозумінні із 16-тим Відділом УНСоюзу та місцевою українською католицькою парафією св. Петра і Павла в Spring Valley, N.Y. провадив курси англійської мови для новоприбулих українців в нашій околиці.

У звітовому часі я був головою Українського Бібліотечного Товариства Америки і заступником голови Фундації Українського Вільного Університету (останній рік був Діючим Головою Фундації УВУ). Як бувший Краєвий Командант Українських Американських Ветеранів, я є членом Краєвої Команди УАВ і також членом командного складу 19-ої Станиці УАВ в Spring Valley, N.Y.

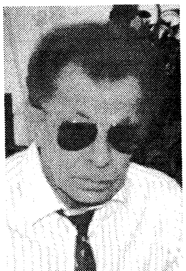
Поза Америкою, я є членом керівних органів Українського Вільного Університету в Мюнхені, членом Товариства Приятелів УВУ в Мюнхені і звичайним професором української літератури і англійської мови (для чужинців) на УВУ. У звітовому часі я брав участь у цілому ряді наукових конференцій в Европі, а зокрема в Україні. Також брав участь в наукових та інформаційних панелях, висвітлюваних по телевізії або по радіо в Америці і в Україні.

Кінчаючи свій звіт хочу підкреслити, що ми сьогодні знаходимось в історичній добі. Ми цього року обходимо 100-ліття Батька-Союзу і також є свідками перших демократичних виборів в Україні. Кудою піде УНСоюз в другому столітті свого існування залежатиме виключно від нас, від наших Відділових секретарів і від наших Союзових провідників. І тут ми мусимо звернути особбливу увагу на наших секретарів, бо ніхто, ані організатори, ані т.зв. професійні продавці, ані члени головного уряду не є так близько пульсу життя УНСоюзу як є Відділовий секретар. Нове членство, це запорука існування і розвитку УНСоюзу. Добре вишколений і відданий секретар Відділу, активний член місцевої української громади, це запорука набуття нового членства для росту і розвитку УНСоюз.

Україна переходить надзвичайно тяжкий і переломовий час. Її потрібна негайна і безстороння допомога. УНСоюз від самого початку свого існування фінансово допомагав Рідному краєві. Цим самим зобов'язав нас продовжувати допомогу Україні. Яка буде ця наша допомога, залежатиме від нас самих. Знаю одне, що вона мусить бути і то негайно бо за рік-два може бути запізно. Також, може за рік-два Україні нашої допомоги вже не буде потрібно. А поки що уважаймо, щоби не було запізно. Щоби ми часом не прогаяли нагоди. Щоби ми могли із гордістю колись сказати що „зробили все що можливе щоби піднести нашу неньку Україну із економічних і політичних руїн".

Щиро дякую всім що співпрацювали зі мною підчас останніх чотирьох років. Особливо дякую головним урядникам, працівникам бюра УНСоюзу, а передовсім всім секретарям Округи Ню Йорк. Сподіюсь, що й на дальше ми працюватимемо спільно для добра Батька-Союзу, для добра української діяспори і для добра всієї української спільноти „на цій землі сущій". Щасти нам Боже!

Звіт головного редактора „Свободи" Зенона Снилика



Можна сміло ствердити, що події в Україні в останніх чотирьох роках були домінуючим фактором в житті нашої громади в західньому світі, зокрема, в ЗСА і Канаді, а з тим і нашої установи і її зрізничкованого членства. Відновлення незалежности України 24-го серпня 1991 року, підтверджене всенародним референдумом вперше в історії України 1-го грудня 1991 року і розпад зненавидженого всіми Совєтського Союзу сколихнули всіми прошарками населення України і діяспори.

У вирі цих подій, які ми послідовно реєстрували на сторінках „Свободи" увага нашого членства і наших громад в ЗСА і Канаді майже всеціло сконцентрувалися на допомозі Україні удержавитися і стати економічно на ноги після сімдесяти років її систематичного поневолення і обкрадання Москвою. Але ця первісна евфорія, як і пізніше розчарування, позначились неґативно на нашій громаді тут, матеріяльно, як і ментально, бо усвідомили ми собі, що не в силі нашій відносно малій західній діяспорі поставити 52-мільйонову країну на ноги у відносно короткому часі. Тим більше, коли уряди західніх держав сконцентрували свою увагу майже всеціло на спасінні Росії, часто-густо коштом колишніх республік СССР. А до того, залишена майже в цілому партійна номенклятура в Україні не тільки, що нездібна творити державні структури, але й безкарно наживається, ограблюючи до решти і так зубожілий, знедолений народ. На ці явища ми постійно звертали і будемо звертати увагу на сторінках нашої газети, бо уважаємо, що іґнорування чи замовчування цих процесів було б каригідним.

Наближаючись до століть „Свободи" і УНСоюзу, ми приготовили і видали спеціяльні видання в 1993 і 1994 роках, а також присвятили наші Альманахи цим справді історичним роковинам. На ці видання ми мали в загальному дуже позитивний відгук.

З відкриттям доріг в Україну значно зріс туризм і пересилка пакунків, грошей тощо, що в значній мірі причинилося до зросту платних оголошень у нашій газеті. Однак, це ніяк не йде впарі зі зростом коштів видання, зокрема, поштової пересилки видань УНСоюзу.

З другої сторони постійно зростає число відвідувачів і еміґрантів з України, наукові і культурні діячі, мистці і спортовці не оминають нагоди, щоб відвідати нас в пошуках допомоги чи популяризації їхніх виступів по наших громадах. Це змушує нас до певної селективности з уваги на обмежене місце в газеті, хоча це й є наслідком зростаючого розголосу про УНС і „Свободу" в Україні як своєрідних прибіжищ для новоприбулих і відвідувачів. Тому було б побажаним, щоб ми посилили наші заходи у встановленні нашої позитивної присутности в Україні, а тут персвадували наших новоприбулих братів і сестер, щоб вони більш інтенсивно включалися в ряди нашої зорганізованої громади, як це робили нові поселенці після Другої світової війни.

У редакційному складі зайшли деякі зміни. Відійшли від нас ред. Володимир Левенець, який з січня 1993 року перебуває на пенсії і ред. Христина Машат. Прийняли ми на працю ред. Петра Часто з України, а одно місце залишається вакантне, бо нема відповідного кандидата. Редакція працює в такому складі: Любов Коленська, Христина Ференцевич, Раїса Руденко, Роман Юревич. П. Часто і, як рецензентка, Галина Колесса. Неповний час працюють редактори Іван Кедрин і Ольга Кузьмович. Залежно від потреб користуємося також знанням і досвідом пенсіонованих вже ред. Людмили Волянської і Тамари Кардашинець. Після 40 років праці на заслужену пенсію пішов редактор „Веселки", її основоположник, проф. Володимир Барагура. На його місці справно працює ред. Люба Часто. Затіснився наш контакт з Екзекутивою через особу головного предсідника Уляни Дячук, з якою редакція відбуває періодичні зустрічі. Редакція втішається увагою і позитивною настановою всіх членів Головного Уряду УНС, а також співпрацею адміністрації і друкарні.

Сподіюся, що 33-тя ювілейна Конвенція УНСоюзу виявить належне зрозуміння для нашого найстаршого, вже понад столітнього щоденника і утривалить його основи на ще довгі роки успішного існування в обличчі нових потреб і викликів та на службі УНСоюзові громаді і українському народові. Тому й бажаю делеґатам натхнення у плянуванні світлого майбутнього для УНСоюзу та його багатогранної діяльности.

Час збирати...

(Закінчення зі стор. 1)

живу цією хрестоматією, я не хочу сказати, що це моя лебедина пісня, але я на сьогодні можу сказати, що це найкраще, що мені вдалося зробити особисто, не самому, я не ігнорую нікого. Це найкраще, що мені вдалося за життя.“

Найбільшим „недопрацюванням“ першого видання було з об'єктивних причин те, що поза рамками хрестоматії опинилася література Київської Руси і наступних епох аж до XX століття. Однак давня література має якраз найбільше значення тепер, коли формується національна свідомість молодого покоління молодої держави. В той час, каже професор, як в Україні про літературу Київської Русі майже не видається книжок, Росія видала за останні п'ять років біля 50 видань, що вважають цю літературу спадщиною російської, а не української літератури.

Нижче подаємо уривки з інтерв'ю, яке дав „Свободі“ проф. В. Яременко.

Яка мета вашого приїзду до ЗСА?

Яременко: Я приїхав до Америки на запрошення голови Шкільної Ради ЗСА проф. Євгена Федоренка прочитати спеціяльний курс для вчителів про творчість шістдесятників. Але запрошення випало на мене не випадково, бо ми з проф. Федоренком співпрацюємо вже кілька років і зробили велику справу. Можливо, ми вдвох зробили те, чого не зробив цілий Інститут літератури. Ми створили навчальний посібник, який є унікальним на сьогодні в Україні виданням — „Українське слово“. Перш за все — цілком нова методологія застосована. Ми не поділили літературу на діяспорну і материкову. Шукали спосіб, як об'єднати їх під спільним дахом. Такий дах знайшли це — українське слово. Всіх письменників розмістили за роками народження і вони живуть поруч.

Що собою являє це видання?

Яременко: Хрестоматія з грецької означає „учусь корисному“... Це книга, яка дає ті твори, на яких можна і треба вчитися любити літературу, розуміти літературу як мистецтво, слово, а не якийсь історико-літературний факт, що супроводжує історію... Критики одностайно відзначають саме те, що книга є спробою синтезу усього, що відбулося в XX столітті — це раз. Подруге, вона так побудована, що задовільняє читача різного: учня школи середньої, студента-філолога, учителя. У нас великий брак літературних знань і літературної освіти у батьків. І книга зроблена так, що будь-який батько, прочитавши ці чотири томи, матиме досить добру літературну освіту. Таким чином хрестоматія у цьому розумінні є виданням універсальним і забезпечує читача різного пляну і в той же час вона якоюсь мірою апробована програмою Міністерства Освіти України, програмою для гуманітарних ліцеїв, гімназій, вузів. Сьогодні критика однозначно відповідає, що забезпечувати освіту літературну без цього видання — це річ просто неможлива.

Деякі критики закидають вам, що в хрестоматії забагато місця відведено клясикам соцреалізму, наприклад Олесеві Гончареві.

Яременко: Як би ми не ставилися до Гончара, як би ми не ставилися до літератури соціялістичного реалізму, ми нічого не зробимо, вона була. Інша річ література соцреалізму не була однорідною. А хіба творчість Симоненка, Драча, Ліни Костенко, Вінграновського склалася не в рамках соціялістичного реалізму? ... Були письменники талановиті мудрі, які хоч якось хотіли надати тому соціялістичному реалізмові людське обличчя, вдавалися до засобів романтичних, до різних можливостей виражальних, щоб ця література мала людське обличчя, бо в них народ був, який повинен був щось читати, і вони давали народові, щось пристойне. Вони мають заслуги перед народом... Викинути письменників соціялістичного реалізму, це значить бути похожими на ідеологів комуністичних... [В хрестоматії] немає вже Галана, який постійно був у програмах шкільних, немає Корнійчука.... Стельмах не письменник, Гончар не письменник — це тільки суб'єктивна і об'єктивна думка, але маса українського читача, вихованого на цих творах, так не думає. І можливо з часом вони не витримають випробування, перевірки часом і вийдуть з хрестоматії, вийдуть із активного обігу, втратять свого читача, але сьогодні вони ще працюють на той народ, який вихований ними і ми цього ігнорувати не можемо. ... Я хотів би сказати, що будь-яка хрестоматія чи антологія, ким би вона і коли б не робилася, це річ все-таки суб'єктивна. Це наші з проф. Федоренком смаки і вподобання. Ми підбирали і імена, і твори, які [на нашу думку] найталановитіше найвигідніше представляють літературу XX століття. Якщо наш смак не збігся зі смаком більшости, значить ми не справилися зі своїм завданням, але якщо наш суб'єктивний смак відповідає смакові більшости і не збігається із якоюсь меншістю, все рівно ми виконали своє завдання і хрестоматія уже якийсь має об'єктивний характер.

Більшість — це література чи народ?

Яременко: Ті і ті. Більшість критиків наших відбивають і погляди, і смаки, і рецепцію літератури читачем. Бо не може літературознавець і літературний критик ігнорувати сприйняття твору читачем. І це буде об'єктивним відображенням літературного процесу того, що є.

Які ваші пляни щодо майбутнього перевидання „Українського слова“?

Яременко: Лежить готовий до друку перший том цієї хрестоматії. Зветься вона так: „Хрестоматія літератури України-Руси доби середньовіччя“. Я привіз до Координаційного Комітету Допомоги Україні лист, підписаний першим заступником міністра освіти проф Андрущенком Віктором з проханням матеріяльно підтримати видання цієї хрестоматії літератури Київської Руси... Наш проект передбачає видати хрестоматію всієї літератури від початків і до кінця. Кінець — це XX століття. Ми це зробили, тепер треба повертатися і починати від початку. І в своєму листі проф. Андрущенко пише, що видання хрестоматії літератури Київської Руси матиме не тільки освітньо-культурологічне значення, а й політичне значення, що сьогодні йде боротьба за спадщину Київської Руси: чия вона? І за п'ять років незалежности жодне з видавництв України не спромоглося на видання бодай якоїсь навчальної книги окремої з літератури Київської Руси. Росія видала біля 50 видань і кожне говорить про цю спадщину як про російську, а не українську...

Ми не претендуємо на „Повесть о разореніі Рязані Батиєм“ як українську — то хай залишається там. Ми знаємо, що наше і те, що наше, ми повертаємо, але щоб повернути, його треба видати... Ми деякі твори даємо паралельною мовою, оскільки це йде для фахової освіти літературної. І скільки я не буду розпинатися і говорити про те, що мова Київської Руси — це українська мова, якщо я не подам у хрестоматії її зразків, то мені ніхто не повірить. А коли я дам не тільки переклад твору, а й дам оригінал, люди порівняють — а я їм підкажу що треба порівнювати — і побачать лексику ту, і побачать, що літописець не знав ні слова *кнут*, ні слова *рожь*, ні багато інших. Він знав, що — *батіг, жито*. Жоден раз не помилився, не назвав князя Володимира Владіміром чи Костянтина Константіном. Це Костянтин, це Володимир, це українська вимова. Навіть Митрополит Іларіон в оригіналі виглядає Ларивон. І це по-українськи, і це так і сьогодні. Можна від'їхать за якихось 10-12 кілометрів від Києва і вам у селі кожен скаже: дядько Ларивон. Так скаже сьогодні, як говорив і в XI столітті. Але це треба показати всім людям, що ми не вигадуємо, а що це мова українська. І пояснити, чому так трапилося, чому монополію вивчення літератури Київської Руси взяла в руку Російська академія наук і представляла тільки як свою і ми не мали права про спадщину Київської Руси навіть говорити як про українську. Про це вперше було сказано Шевчуком в 1984 році. Вийшов перший том антології української поезії і перший том — це давня поезія і там написано: антологія української поезії XI—XVIII століть. Якби я це сказав на лекціях до 1984 року, тобто до початку горбачовської перебудови, то я сьогодні нічого не видавав би, це факт. І в університеті не працював би. Це те, що треба зробити і, звичайно, це прохання, як кажуть, хоч і не висловлене вголос, а це, знаєте, такий крик душі української школи, українського читача, що це зробити треба. Я готовий зняти своє ім'я як упорядника і поставити замість себе того, хто проспонсорує, допоможе видати цю хрестоматію... Після того, як буде видана література Київської Руси, ми будемо видавати том літератури ренесансу. Йдеться не про те, що ми втратили якийсь твір чи якогось письменника. У нас є таке явище, як втрата цілої епохи. Бо ми визнавали українським тільки те, що створено кирилицею і створено православними. Я у 1987 році видав таку книжку: „Українська поезія XVI століття“. Це поезія, створена українцями латинською мовою переважно і частково польською мовою. Така була епоха, такий був час. Це патріоти, українці, були серед них переважно римо-католики і греко-католики і я ще в 1982 році вперше в українському літературознавстві заявив про те, що наша давня література є і багатомовною, і багатоконфесійною, і багатоконтекстною. І цю методологію ми хотіли зреалізувати як новий підхід у висвітленні літератури уже разом з проф. Федоренком у наступних томах, який би подав літературу ренесансу українського — це друга половина XV-XVI століття — літературу бароко. І ви знаєте, що у нас справа з XIX століттям ще гірша, ніж із XX. Воно ще більш заідеологізоване і зведене до кількох генералів від літератури. Хай це і славні генерали, і заслужені, але літературний процес творили не тільки першої величини таланти, а були і другорядні, третьорядні. Вони мають своє місце в літературному процесі. Випали з XIX століття явища, які були не суголосні ідеології більшовицькій. Їх треба повертати, треба давати переоцінку багатьом явищам сьогодні. XIX століття проситься. І тут ще одне. Ми підходимо до дуже важливої дати. У 1998 році виповниться 200 років новітньої української літератури. Це дата надзвичайної ваги. 200 років тому вийшла „Енеїда“ Котляревського. І від цієї дати ми робимо відлік новітньої літератури. Сторіччя новітньої літератури, яке святкували, правда, не в 1898 році, а приписалися і святкували в 1903 році в Полтаві, коли було відкрито пам'ятник Котляревському і було видано тритомову антологію „Вік“ — антологію літератури XIX століття. На четвертому томі нашої антології „Українське слово“ є посвята двосотому ювілею новітньої української літератури...Треба представити здобутки цих двох століть. Ми XX століття показали, а XIX зовсім ні. І так проситься бодай два томи XIX століття до цієї дати, але грошей нема, паперу нема в Україні. До 1998 року можна це зробити і видати і мені дуже не хотілося б, щоб 200-літній ювілей нової української літератури святкували у 2003 році, а не в 1998 році.

Парафіяльне свячене в церкві св. Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі

Парафія церкви св. Покрови в Пармі щорічно влаштовує в Томину (Провідну) неділю свячене, поєднане з імпрезою. Цього року це свято проходило під знаком відзначення 11-ої річниці Чорнобильської катастрофи та зібрання фондів на будову нової, Святопокровської церкви на просторій власній площі. Слід згадати, що наріжний камінь під будову і опісля вже Святопокровський центр посвячував особисто Патріярх Йосиф Сліпий. І тоді його бажанням було, аби з бігом часу, колись при сприятливих обставинах побудувати невелику церковцю на хвалу Бога. Святопокровський Центр знаходиться на великій площі, має свій цвинтар, спортову площу та в дійсності багато можливостей до експансії.

Свячене почалося зараз по Службі Божій, в полудневих годинах, в неділю 4-го травня, відспіванням пісні „Христос Воскрес“, яку заінтонував о. парох Іван Чировський в супроводі дяка і диригента церковного хору Романа Турчина та всіх присутніх. Опісля слідувала програма.

Першою точкою був виступ молодої Орисі Ґудз, яка відіграла сольо „Скерціно“ на фортепіяно, муз. В. Косенка. Відтак сольо на арфі виконала молода Соня Милян, яка відіграла дві речі, муз. С. Мек Доналда: „Місячне сяйво“ і „Ясні зорі“. Обидві солістки так технічно, як і музикально гарно вив'язалися зі свого завдання. Майже 25 дітей різного віку, включно з молоденькими „мізинчиками“, в гарних вишиваних строях пописувалися хороводом і проводили дитячі гагілки: „Вію вінець“ і „Женчичок-Бринчичок“. Поему М. Матіїва-Мельника з доброю дикцією деклямувала Христина Дубчук. Опісля величню пісню „Христос Воскрес“ співали учні кляс катехизму, а величні деклямації виконували маленькі Михась Міґелич, Ромчик Коваль, Таня Мацех, Христина Міґелич і Віка Крислата. Дальше монтаж з творів українських поетів Юри Шкрумеляка, Оксани Пахльовської, Степана Пушика та Василя Барки „Ударте дзвони“ виконували діти: Юрко, Інна, Оленка Кулики. Постанням з місць та однохвилинною мовчанкою, в глибокій задумі, вшановано пам'ять жертв чорнобильської трагедії. Змістовне слово виголосила культ-освітня референтка при церкві Христина Чабан. Чорнобильська трагедія сталася 26-го квітня 1986 р. І ця трагедія, — говорила Чабан, — це тільки одна зі сторінок масового систематичного і плянового нищення українського народу російсько-комуністичними імперіялістами так в матеріяльному, як і духовному аспектах. Наслідки цього катаклізму в Чорнобилі є застрашуючі і попросту необчислимі та ґльобального маштабу. Прелеґентка апелювала до єдности та згоди нашого народу, а спеціяльно тепер, в обличчі виборів в Україні.

Опісля при звуках воскресної пісні „Христос Воскрес“ о. парох І. Чировський благословив трапезу на столах, а присутні символічно ділилися проскурою та взаємними побажаннями ласк Божих і всього блага. Програмою проводив о. І. Чировський. Ціла заля співала пісню „Согласно заспіваймо“. Коротким словом і молитвою закінчено свячене. При кінці відбулася традиційна роздача писанок, в артистичному оформленні пані Дмитрик, яка безінтересовно щорічно дарує свої писанки для цілей церкви. В минулому присутні жертвували чи декларували певну суму грошей на різні благородні цілі, як: поміч хворим дітям — жертвам Чорнобиля, церква в потребі нашим потребуючим в Европі, потреби льокально-церковного характеру та інші і вибирали собі писанку. Цього року ціллю було зібрати фонди на заплановану будову нової церкви.

Д-р Володимир Боднар

ПОДІЇ

ТУРНЕ ТЕАТРУ ІМ. М. ЗАНЬКОВЕЦЬКОЇ

Чикаго. — Звідси у п'ятницю, 23-го травня, починає турне Театр ім. М. Заньковецької зі Львова. Вистави п'єс „Шаріка“ і „Наталка Полтавка“ відбудуться у 13-ох містах ЗСА. Детальні інформації про час і місце проведення вистав поміщені у „Свободі“, ч. 94 з 17-го травня ц.р.

ДОПОВІДЬ ПРО БІБЛІОТЕКУ ІМ. СТЕФАНИКА У ЛЬВОВІ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує доповідь завідуючого відділом німецької книги бібліотеки ім. Стефаника у Львові Івана Гарасима на тему „Львівська Наукова Бібліотека ім. Стефаника: сучасний стан і проблеми“. Доповідь відбудеться у суботу, 24-го травня, в НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора.

ВЕСНЯНА ЗАБАВА В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Тут у суботу, 24-го травня, в Українському Народному Домі, 90-96 вул. Фліт, від год. 9-ої вечора до 1-ої ранку проходитиме весняна забава. Гратиме оркестра „Відлуння“. Вступ — 10 дол. Телефон для інформацій (201) 656-7755.

ЗБОРИ СПОРТОВОГО КЛЮБУ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Тут у суботу, 31-го травня, в домівці УСК, 122 Друга аве., відбудуться Загальні збори Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку. Початок о год. 3-ій після полудня. Детальніші інформації поміщені у „Свободі“, ч. 95 з 20-го травня ц.р.

ЗУСТРІЧ З ВІЗАНТОЛОГОМ І. ШЕВЧЕНКОМ

Ню Йорк. — Український Музей влаштовує зустріч-бесіду із істориком-візантологом проф. Ігорем Шевченком, на тему „Україна і Візантія: декілька думок про візантійські впливи на українську культуру“. Зустріч відбудеться у п'ятницю, 23-го травня, в Українському Музеї, 203 Друга аве. Початок о год. 6:30 вечора. Вступ — 6 дол., для членів УМ — 5 дол. Телефон для інформацій (212) 228-0110.

В. Клінтон...

(Закінчення зі стор. 1)

Всі ці справи створили в Конгресі цікавий антикитайський союз між лівою проробітничою та правою християнською фракціями. А ще більш цікавим є те, що в особі спікера Палати Репрезентантів Нюта Ґінґріча президент Б. Клінтон знайшов спільника, котрий публічно заявив, що підтримує надання Китаєві торговельного статусу упривілейованої країни.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У дописі про ювілята, д-ра Мирослава Лабунька („Свобода“ з 16-го квітня, ц. р.) в заголовку повинно бути „Лабунько“ (пропущено м'який знак), а також місяць народження не квітень, а березень. — **Ред.**

О. Мороз...

(Закінчення зі стор. 1)

сив депутат Володимир Амплілогов. У заяві спростовується наявність підпису всієї групи: "Наша група питання про зняття О. Мороза не обговорювала ні вчора, ні сьогодні". Раніше було обумовлено, що депутати групи мали вірішити це кожний за себе. Амплілогов запропонував не давати слова депутатам, які не зареєструвалися та закріпити законодавчо статус Ради депутатських фракцій і груп. На його думку, цей орган повинен бути законним органом парламенту.

Представник Міжреґіональної депутатської групи Анатолій Безуглий сказав, що треба домагатися не резиґнації О. Мороза, а ротації Президії Верховної Ради.

Голова УНА підтвердив свій підпис під вимогою резиґнації О.Мороза, і підтвердив також наявність тиску з боку виконавчої влади, сказавши: "Дмитро Табачник пішов, але справа його живе і процвітає".

О. Мороз пообіцяв найближчим часом представити парляментові звіт про свою працю і використання Верховною Радою бюджетних грошей.

П О Д Я К А

З волі Всевишнього 18-го квітня 1997 р. відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ПАКУШ

проживши 99 років.

У глибокому смутку залишилися: син — ЕВГЕН з дружиною ОКСАНОЮ, три дочки в Україні: — СТЕФАНІЯ ПРОЦИК, МАРІЯ МЕЛЬНИК і ГАЛИНА КУРИЛЕЦ, дев'ять внуків і сім правнуків.

Складаємо щиросердечну подяку всім приятелям-жертводавцям, що в пам'ять покійного замовили Служби Божі, прислали квіти та зложили добродійні пожертви.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

по 10 дол. Осип Дрогомирецький, Дмитро й Анастазія Курдіяка, Віктор Купіняк, Зеновій і Гільда Княгиницькі, Петро й Тереса Оринчак, Мотря Мацілинська, Евген і Оксана Пакуш, Б. і С. Сіслов.

НА ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

по 50 дол. Евген і Оксана Пакуш, Олександер і Марія Крайчик;
по 25 дол. Петро й Зося Башуцький, Дизя Брочинська, Володимир Горський, Марія Пащин, Григорій і Анна Завадівські;
по 20 дол. інж. Володимир і Дарія Федорів, Марія Лесюк, Володимир Кульчицький, Степан і Стефанія Маланчук, Петро і Параскевія Ратич;
15 дол. Гелен Мейджер;
по 10 дол. Микола й Марія Бучинські, Марія Купчинська;
3 дол. Марія Цибик.

Сердечно дякую усім за пожертви
ЕВГЕН ПАКУШ з родиною

Ділимося сумною вісткою, що в неділю 18-го травня 1997 р. упокоїлася у Бозі наша дорога МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА

бл. п.

СТЕФАНІЯ ЛІСІКЕВИЧ

з дому ЯВОРСЬКА

вдова по Адамові Лісікевичеві
ур. у Городенці 23-го квітня 1918 р.

Залишені у смутку:
доньки — МАРТА ТАТАРСЬКА з мужем АСКОЛЬДОМ і доньками ЗЕНЕЮ і ЛЕСЕЮ
— ІВА ЛІСІКЕВИЧ
сестра — ОЛЕКСАНДРА КОПАЧ з родиною
братова — ІВАННА ЯВОРСЬКА з родиною
СТЕФАН МАЛАНЧУК з родиною.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в суботу 17-го травня 1997 р. після довгої і тяжкої недуги відійшла у вічність на 91-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ, ПРА-і ПРА-ПРАБАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ ЧЕРВОНЯК

з дому ПИЛИПА

нар. в селі Кривенькім на Поділлі 11-го грудня 1906 р.

ПОХОРОН відбувся з церкви св. Юра в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. — вівторок 20-го травня.

У глибокому смутку:
син — ЯРОСЛАВ з дружиною КАТРІЄЮ
внуки — ОЛЕНКА ТЕРЛЕЦЬКА з мужем ІГОРЕМ
— ПАВЛО ЧЕРВОНЯК з дружиною МАРІЄЮ
в Україні:
донька — ОРИСЯ БАНДАРСЬКА
внуки — СТЕПАН з дружиною МАРІЄЮ
— ЯРОСЛАВ
правнуки — ЯРОСЛАВ з дружиною ЛІЛІЯНОЮ та донечкою ОЛЕНКОЮ

Театр ім. М. Заньковецької приїжджає до ЗСА

Вже дослівно кілька днів ділить українську громаду в ЗСА від зустрічі із Львівським Театром ім. Марії Заньковецької, що є одним із найстарших театральних колективів України.

Після довгих заходів і труднощів із новими еміграційними вимогами та організацією відвідин у поодиноких осередках українського життя в ЗСА, вкінці 22-го травня трупа приїжджає до Чикаго, де і розпочне свої гастролі, вже наступного дня постановою „Шаріки“.

Важке завдання організації і приїзду цього передового в Україні театру із акторами, що широковідомі в Україні, і під режисурою Федора Стригуна, перебрала на себе Катерина Немира, директор мистецького центру „Світлиця“ в Клівленді, а патронат Український Конгресовий Комітет Америки.

Влаштувати гастролі кожного дня в іншому місті та перевозити з місця на місце 22 людей не є легким завданням і треба подивляти завзяття організаторів та запал акторів, що разом бажають взяти на себе такі побутові труднощі, щоб показати своє театральне мистецтво широкій українській публіці, на яку розраховані гастролі. В репертуарі театру у ЗСА будуть лише дві п'єси — це „Наталка Полтавка“ Котляревського і „Шаріка“ відомого композитора та постановника Ярослава Барнича, із стрілецькою тематикою. Серед акторів є такі відомі прізвища як народні артисти Таїса Литвиненко та Федір Стригун, заслужені актори Богдан Козак, Євген Федорченко, Людмила Нікончук та інші. Серед акторів групи є десять таких, що мають за собою також фільмову кар'єру, як актори найкращих фільмів, що їх випустила Україна.



Сцена з „Шаріки“ Я. Барнича

Театр ім. М. Заньковецької гідно продовжує традицію з 1922 року, коли він постав безпосередньо від народного театру в Києві під орудою Панаса Саксаганського.

Нову групу очолив Олександр Корольчук та учень М. Заньковецької Борис Романицький. Рік після заснування театру 12-го січня 1923 року на прохання членів групи названо театр іменем Марії Заньковецької, відзначуючи тим 40-річчя артистичної діяльности великої актриси.

Після мандрівного періоду та евакуації, від 1944 року заньківчани перебувають у Львові. Репертуар широкий і ним утвердив театр українську ідею, як мету свого існування із гуманітарним змістом як мистецьким світоглядом. Поряд із творами світової клясики в його репертуарі „Наталка Полтавка“, „Маруся Чурай, „Гайдамаки“, як також віддано належне місце викресленим з нашої культури іменам Куліша з „Народним Малахієм“, Винниченка, Буревія та іншими. Щороку заньківчани побувають на гастролях по містах і столицях колишнього СРСР як також на сценах Західньої Европи. Гостювали вони також в Канаді, а тепер вперше перебуватимуть на терені ЗСА.

Дотепер Театр ім. М. Заньковецької пройшов довгий і важкий 70-річний шлях, а його теперішні „старші“ працівники прагнуть передати своє вміння молоді та захопити її українським театром.

В часі своїх перших гастроль у ЗСА заньківчани покажуть дві п'єси. „Наталку Полтавку“ — одну із найдавніших, але вічно молодих вистав, і „Шаріку“, одну із найпопулярніших у 30-их роках українських модерних оперет із апотеозою українського галицького стрілецтва. Надіємося, що наша громада привітає вистави Театру ім. М. Заньковецької тепло та сердечно і підтримає їх морально та фінансово. Як нас інформують, вже готуються окремі прийняття-зустрічі з громадою в Дітройті, Клівленді та Чикаго, куди прилітають заньківчани.

Перша вистава „Шаріки“ запляновано у Чикаго 22-го травня, „Наталка Полтавка“ у Клівленді 24-го, а далі пляновані вистави у Рачестері, Бінгемтоні, С. Бавнд Бруку, Філядельфії, Нюарку, Йонкерсі, Бостоні, Гемстеді, Дітройті на закінчення щераз у Чикаго — разом 14 виступів.

Точні інформації про виступи є в окремому оголошенні на сторінках „Свободи“.

О. К.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА БИЛЛА КЛІНТОНА має в пляні встановити нові правила висилки грошей поза кордони країни, метою, котрих буде бодай частинно унеможливити картелям пересилати свої заробітки з продажу наркотиків, до країн Південної Америки. Згідно з офіційними чинниками ознайомленими з цими заходами, нові правила вимагатимуть від установ виміни чеків і висилки грошей, таких як Амерікан екпресс чи Вестерн юніон, зголошувати суми понад 750 дол., висилані телеграфічно поза кордони ЗСА.

МИНУЛОЇ НЕДІЛІ, 18-ГО ТРАВНЯ, Папі Іванові Павлові II сповнилось 77 років. День свого народження він відзначив служінням Богослужби в одній з робітничих дільниць Риму і жартуючи в товаристві дітвори, котра гучно виспівувала йому польською мовою традиційні побажання „сто лят“. Після цього тисячі зібраних прочан на площі св. Петра співали йому „ Многая літа“ різними мовами світу.

У ПОНЕДІЛОК, 19-ГО ТРАВНЯ, *палестинський лі*дер Ясір Арафат заявив, що у великій мірі причиною неспроможности відновити ізраїльсько-палестинські переговори є майже цілковита відсутність будь-якого тиску зі сторони ЗСА. Тому він окремим листом звернувся до президента Билла Клінтона з проханням особисто вплинути на те, щоб знову розпочати переговори в справі замирення на Близькому Сході. Досі спроби інших осіб вплинути на відновлення згаданих переговорів не увінчалися успіхом.

МАТИ ТЕРЕСА ЗНОВУ ПОДОРОЖУЄ, цим разом до Риму, щоб особисто представити Папі Іванові Павлові II свою наслідницю та генеральну настоятельку чину Місіонарок милосердя сестру Нірмалю. Лавреатка нобелівської нагороди миру заявила репортерам засобів масової інформації на летовищі в Калькутті, що має надію також відвідати Польщу і ЗСА, якщо на це дозволить її здоров'я. Це перша закордонна подорож Матері Тереси після її минулорічно поважного захворіння, котре вимагало кількакратного перебування в лікарні та наглої допомоги.

Роман про селянського гетьмана

У київському Видавництві „Веселка“ появився роман Миколи Вінграновського про легендарного селянського гетьмана Северина Наливайка, який 400 років тому підняв повстання селянської бідноти проти королівсько-шляхетської Польщі та її національного і соціального безправ'я і гніту, а при тому громив теж прихильників унії. Після трагічного бою під Солоницею (1596 р.) його було схоплено і вивезено до Варшави, де, по страшних тортурах, страчено.

Результатом багаторічної праці, пише у вступному слові до роману Іван Дзюба, постав дивовижний твір, аналогію якому важко знайти в історичній тематиці. Це не давність історії, це магія історії, міт історії... У геополітичний краєвид роману вписались різні національні стихії середньовічної Европи, Азії та водночас радісно українська. Чому Вінграновського, давно визнаного як одного з асів нашої літератури (він же поет, прозаїк, кінорежисер), довгі роки притягала постать Северина Наливайка? Йшлося про важний етап консолідації української нації, про формування нової національної самосвідомости, для якої ще бракувало виразно державно-політичного ідеалу. Йшлося про утвердження тяглости історичного буття України.

Роман Вінграновського — це лише частина (але яка ж важна!) минулого життя народу, відображеного у призмі мистця-поета, письменника. Автор не скований ніякими ідеологічними рисами. В його романі знаходимо елементи історичної хроніки і густий історичний живчик; є там яскраві пригодницькі елементи, як героїчного, так і бурлескного характеру. Наливайко Вінграновського, стверджує Дзюба, явище нове — це новаторство, досі незнане в сучасній українській романістиці.

Деяку кількість роману Вінграновського має в продажу „Український Інститут Модерного Мистецтва в Чикаго, і його можна набути, висилаючи чек на 20 дол. (з пересилкою) на адресу: Ukrainian Institutute of Modern Art, 2320 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

М. С.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МАРІЯ ЗУБАЛЬ член УНС Відд. 174-го Т-ва „Ватра“ в Дітройті, Миш. померла 5-го лютого 1997 року на 83-му році життя. Нар. 1913 року в селі Посічні коло Івано Франк., Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку двох синів Ігоря і Ореста. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Еліот в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Віра Кривий, секр.

МИРОСЛАВ ДІДУХ член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. помер на 72-му році життя. Нар. 1924 року. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Іванну. Похорон відбувся 1-го лютого 1997 року на цвинтарі Кальварія у Вудстак.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Лущак, секр.

ПЕТРО ОСТАШ член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл. помер 2-го січня 1997 року на 81-му році життя. Нар. 1917 року в селі Стечнича, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку дружину Галину Осташ з дому Бондаренко. Похорон відбувся на цвинтарі Меморіял Ґарденс у Веніс, Фла.

Вічна Йому Пам'яь!

Гелен Карачевська, секр.

ІВАН ПРИСТАШ член УНС Відділу 230-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Янґставні, Огайо помер 31-го грудня 1996 року на 73-му році життя. Нар. 30-го жовтня 1923 року в Янґставні, Огайо. Залишив у смутку дружину Ірену (Горній), дочку Шірлі Беннет, сина Івана і троє внуків, сестру Дольорес Бевілякова і 6-ох братів: Михайла, Стефана, Джо, Едварда, Вілліяма і Джеймса. Похорон відбувся 3-го січня 1997 року на цвинтарі Кальварія в Янґставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелля Боровицька, секр.

ІВАН БУЦЯК член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл. помер 23-го листопада 1996 року на 80-му році життя. Нар. 17-го серпня 1916 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1946 року. Залишив у смутку дружину Мілдред, дочку Цинтію і синів Роджера і Марка. Похорон відбувся 26-го листопада 1996 року на цвинтарі Квін оф Гевен в Гіллсайд, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

❄ REAL ESTATE ❄

ПРАЦЯ

✪ РІЗНЕ ✪

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊

ADVERTISING RATES FOR SVOBODA

(Published daily except Sundays, Mondays and holidays.)

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	20" X 2c	$450.00
1/4 Pg	10" X 4c	$450.00
1/4 Pg	8" X 5c	$450.00
1/4 Pg	5" X 8c	$450.00
1/8 Pg	20" X 1c	$230.00
1/8 Pg	10" X 2c	$230.00
1/8 Pg	5" X 4c	$230.00
1/8 Pg	4" X 5c	$230.00
1 Pg	20" X 8c	$1,800.00
1/2 Pg	20" X 4c	$900.00
1/2 Pg	10" X 8c	$900.00

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY NOON THREE DAYS BEFORE PUBLICATION.

OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 8:30 A.M.

All general advertising: 1 inch, single column ____ $12.00

Fraternal, personal and community advertising: 1 inch, single column ____ $7.50

ADVERTISING RATES FOR THE UKRAINIAN WEEKLY

(Published in English on Sundays)

Size	Dimensions	Price
1/4 Pg	7 1/2" X 2c	$165.00
1/4 Pg	14 1/2" X 1c	$165.00
1/4 Pg	3 5/8" X 4c	$165.00
1/8 Pg	7 1/2" X 1c	$85.00
1/8 Pg	3 5/8" X 2c	$85.00
1/8 Pg	1 13/16" X 4c	$85.00
1/2 Pg	14 1/2" X 2c	$310.00
1/2 Pg	7 1/2" X 4c	$310.00
1 Pg	14 1/2" X 4c	$600.00

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED ONE WEEK PRIOR TO PUBLICATION: FRIDAY NOON.

All general advertising: 1 inch, single column ____ $12.00

Fraternal and community advertising: 1 inch, single column ____ $ 7.50

FOUR-PAGE CENTERFOLD PULLOUT ____ $2,900.00

Quantity discounts:

1-9 ads ____ $12 per inch/Sc
10 or more ads ____ 20% discount
24 or more ads ____ 25% discount
52 ads ____ 30% discount

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to: Mrs. Maria Szeparowycz, Advertising Manager, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly, as appropriate.